ВІВТОРОК, 15 ЛЮТОГО 2005 РОКУ. ■ № 28 (3528)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Не протистояння, а порозуміння

Головні завдання: консолідація суспільства і розкриття потенціалу місцевих коштів

Зміни до Конституції України обговорювано вчора на засіданні консультативно-дорадчої ради з питань місцевого самоврядування при Голові Верховної Ради України. На зібранні йшлося про організацію і проведення Всеукраїнського з'їзду рад та про вдосконалення системи місцевого самоврядування. Прийнято рішення створити робочу групу з вивчення пропозицій стосовно концептуальних змін до Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради АР Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».

Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив на тому, що головне завдання нині— консолідація українського суспільства, активніше залучення потенціалу громад до вироблення і прийняття рішень у різних сферах життя.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ У КОМІТЕТАХ ВР

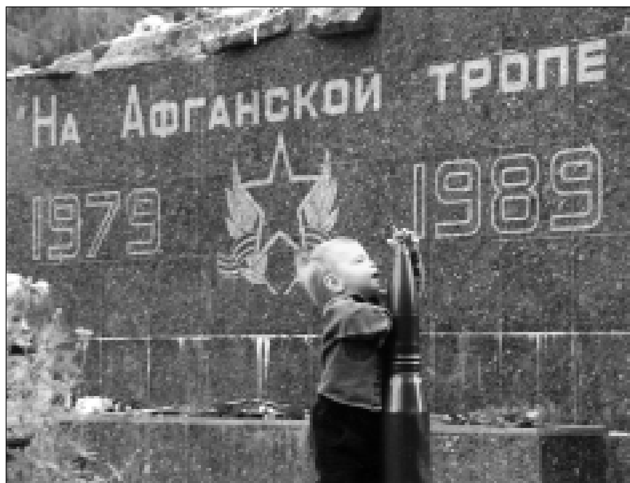
У професійній армії не повинно бути голодних солдатів

Заяви новообраного Міністра оборони України Анатолія Гриценка про наміри вже до 2010 року мати професійну армію, а також скоротити за найближчі десять років загальну чисельність українського війська до 120 тисяч осіб спричинили бурхливу і неоднозначну реакцію серед депутатського корпусу Верховної Ради.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ ДАТИ

Сумна річниця

Сьогодні — 16 років з дня остаточного виведення радянських військ з Афганістану. Через війну, яка тривала понад 10 років, пройшло 150 тисяч українців. Майже 5000 повернулися додому інвалідами, понад 3 тисячі загинуло, 70 осіб досі вважаються такими, що пропали безвісти. У пам'ять про них керівники держави покладуть сьогодні квіти до меморіального комплексу загиблим в Афганістані українцям.

На знімку: пам'ятник полеглим воїнам-інтернаціоналістам у Кременчуці, що на Полтавщині.

(Продовження теми на 6-й стор.)

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ — ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

Як ви ставитесь до наміру нової влади провести реприватизацію «Криворіжсталі»?

Людмила Терехова, вчителька середньої школи:

— Позитивно. Хай комбінат продадуть ще раз, але вже зовсім за іншими цінами. І обов'язково під контролем громадськості.

Сергій Дьомін, підприємець:

— Треба повернути гіганта насамперед з моральних міркувань, щоб іншим не кортіло брати нахрапом, прикриваючись «дахами». А контрольний пакет акцій має залишитись трудовому колективу і державі.

Василь Прудько, водій:

— Мені все одно, кому вона належатиме. На верхах без нас розберуться. Головне, щоб зарплату платили вчасно.

Олена Власенко, студентка:

— Гадаю, не треба боятися, навіть якщо підприємство куплять іноземці.

Світлана Руднєва, пенсіонерка:

— Принципово. Якщо ця приватизація була з порушеннями закону, треба обов'язково зажадати сплати великого штрафу.

■ АКТУАЛЬНО

На сторожі гідності — слово

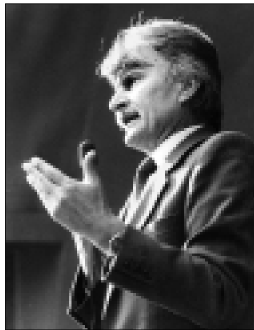

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Народний артист України Святослав Максимчук **(на знімку)** створив неповторний театр Слова в одній особі, який виконує не лише мистецькі, а й політичні завдання. Артист, у «бездонному» репертуарі котрого твори Шевченка, Франка, Сковороди, сучасних авторів, виступає у найрізноманітніших аудиторіях, на великих сценах і в глибинці, пробуджуючи генетичну українську пам'ять. За високомистецькі програми, котрі поглиблюють українство в Україні, Святослава Максимчука (нашого постійного автора і героя публікацій) висунуто на здобуття Національної премії імені Тараса Шевченка.

Лицар слова звернувся до Президента України Віктора Ющенка з відкритим листом: «Двоє попередніх наших президентів, перебуваючи на сході чи півдні України, механічно переходили на російську, бо тут, на їхню думку (а чи тільки на їхню?) українською їх не зрозуміють».

Народний артист закликає політиків не використовувати мовне питання як клин, який час від часу заганяють у живий стовбур духовності українського народу.

Президент НАК «Енергетична компанія України» Олег ДУБИНА виступає за реприватизацію енергетичних об'єктів України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Чотири лавини

перекрили дороги в Міжгірському, Хустському, Тячівському й Рахівському районах.

Минулими вихідними Закарпаття вкрила снігова ковдра завтовшки 40 сантиметрів, а одночасне потепління спричинило сходження снігу. На щастя, до надзвичайних ситуацій вони не призвели. Їх розчистили й відновили автомобільний рух. У зв'язку з налипанням мокрого снігу було знеструмлено майже 30 населених пунктів Берегівського, Іршавського, Виноградівського, Хустського та Рахівського районів. Роботи з ліквідації наслідків стихії вже завершено.

Укотре фахівці управління МНС у Закарпатській області звертаються до туристів припинити походи в гори, особливо неорганізованими групами, **повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

Рахунок ішов на хвилини

Коли в руках у робітника м'ясокомбінату в Ніжині (Чернігівська область) вибухнув шланг, наповнений каустичною содою, він миттю осліп. Результати первинного медогляду потерпілого в обласній лікарні були невтішними: очі врятувати не вдасться. Правда, в Одеському інституті очних хвороб і тканинної терапії імені Володимира Філатова роблять операції очей, які зазнали впливу шкідливих речовин. Але шлях від Чернігова до Одеси не близький, а рахунок ішов на хвилини.

Чернігівські медики звернулися по допомогу до Міністра України з надзвичайних ситуацій Давида Жванії. Він розпорядився виділити для перевезення потерпілого літак Ан-26.

За словами лікаря Інституту імені В. Філатова Раїси Челанової, допомогу потерпілому, на щастя, надано вчасно. Сьогодні є надія, що очі робітникові буде врятовано, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

■ ФОТОФАКТ

Так відзначали День святого Валентина на площі Свободи в Харкові — перегонами сімейних пар на санках.

Фото Андрія МАРІЄНКА (УНІАН).

Лідер Партії регіонів Віктор ЯНУКОВИЧ заявив, що буде в опозиції до теперішньої влади і що впродовж перших ста днів нова влада проявить свій курс і стане зрозуміло, які її кроки підтримувати, а які ні.

Юрій КОСТЕНКО, лідер Української народної партії: «Коаліція «Наша Україна» у Верховній Раді виконала своє політичне завдання — ми домоглися вирішальної перемоги. Далі є партійні завдання, і попереду парламентські вибори»

■ ОФІЦІЙНО

Італія прагне до більш тісного співробітництва

В Італії не треба пояснювати, що таке Україна. Знають італійці і про стан справ у нашій країні. Тому хочуть не декларативно, а практично розвивати двостороннє співробітництво. Про це йшлося на зустрічі Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з главою Палати депутатів парламенту Італійської Республіки П'єром Фердинандо Казіні.

На зустрічі обговорювали домовленості з італійською стороною про підтримку тих програм, які реалізовуватимуть на міждержавному рівні. Про активізацію співробітництва на міжпарламентському рівні. «Це обумовлено необхідністю підсилити вплив парламенту на діяльність наших урядів з метою поглиблення співробітництва в Європейському співтоваристві» — підкреслив Володимир Литвин. П'єр Фердинандо Казіні підтвердив: «Ми хотіли б тіснішого співробітництва з Україною в рамках ЄС».

На зустрічі сторони обговорили широкий спектр питань від торгово-економічних до проблем, пов'язаних з усиновленням наших дітей італійськими родинами. Мова йшла й про візові проблеми. Як повідомив італійський гість, найближчим часом до Києва приїде міністр закордонних справ Італії, і питання про спрощення процедури одержання віз буде центральним під час його візиту.

■ У КОМІТЕТАХ ВР

У професійній армії не повинно бути голодних солдатів

(Початок на 1-й стор.).

Голова парламентського Комітету з питань національної безпеки та оборони **Георгій КРЮЧКОВ** також припускає можливість переходу української армії на професійну основу вже за п'ять років, однак наголошує на потребі попередньо розв'язати ще багато проблем. «Такий перехід — дуже непросте питання, — вважає депутат. — Насамперед треба визначитися з чисельністю вітчизняних Збройних Сил». Щороку парламент має затверджувати чисельність, а отже, і потребу держави в людях у військових погонах, однак відповідний законопроект на 2005 рік досі не подано до ВР. Глава профільного парламентського комітету вже звернувся до Президента України Віктора Ющенка з проханням щонайшвидше вирішити це питання у правовому полі. Ситуацію ускладнює і те, що держбюджетом-2005 передбачено скорочення кількості військовослужбовців на 50 тисяч осіб. Але спеціальним законом це не визначено, тож яке обличчя матиме українська армія цього року — досі невідомо.

«Стратегічно правильним шляхом» називає рішення про перехід до професійної армії і перший заступник голови оборонного комітету ВР **Борис АНДРЕСЮК.** І наголошує, що цей процес має відбуватися у рамках реформування Збройних Сил. Однак чи реально здійснити такі кроки вже за п'ять років, за словами депутата, напряму залежить від фінансування оборонних потреб нашої держави. «Без достатнього фінансування такі терміни малореальні, — переконаний Б. Андресюк. — Адже контрактників треба забезпечити не лише достойною зарплатнею, а й житлом. Це має бути відображено під час підписання контрактів. А враховуючи нинішню майже 45-тисячну «армію» безквартирних військовослужбовців, необхідні значні кошти».

«Можна лише вітати бажання створити до 2010 року українську професійну армію», — вважає секретар Комітету ВР з питань нацбезпеки та оборони **Георгій МАНЧУЛЕНКО.** Але він також звертає увагу на фінансування потреб оборони. Нині за чинним законодавством на національну оборону із державної казни повинні виділяти кошти у розмірі не менш як три відсотків від ВВП. До речі, такі само нормативи діють і в багатьох європейських країнах. «Однак, на жаль, досі в Україні цю норму не виконували, — зазначив депутат. — Тому одним із основних завдань нового міністра оборони буде виходити на такий показник фінансування видатків на національну оборону — в розмірі трьох відсотків від ВВП. Це даватиме змогу і оснащувати армію новітньою військовою технікою, і виплачувати достойне грошове утримання військовослужбовцям».

Водночас парламентарії в один голос застерігають: військова реформа не повинна перетворитися лише на обвальне скорочення чисельності ЗС, що вже відгули на собі люди в погонах ще за старого уряду і що спричинило до серйозної соціальної напруженості у військовому середовищі. Потреба України у чисельності свого війська повинна бути науково обґрунтована, виходячи з її території, кількості населення, інтеграційних прагнень і, звісно, реальних загроз, викликів і небезпек. А будь-які скорочення повинні відбуватися паралельно із виробленням механізмів соціального захисту колишніх захисників Вітчизни.

Юліана ШЕВЧУК.

Не протистояння, а порозуміння

(Початок на 1-й стор.).

«Нам потрібна унітарна децентралізація влади», — зазначив глава парламенту, звернувши увагу, що йдеться не про створення якоїсь вертикалі. Він закликав представників місцевого самоврядування співпрацювати з новопризначеними головами облдержадміністрацій. Володимир Литвин підкреслив, що треба знайти порозуміння, щоб не було протистояння. За його словами, Бюджетний кодекс жорстко підпорядковує все центру, внаслідок чого не може йтися про місцеву ініціативу. До того ж постає питання законодавчого врегулювання комунальної власності та проблем територіального устрою країни.

Відновлення повноцінного місцевого самоврядування в районах та областях є важливою складовою конституційної реформи, адже в схвалених змінах до Конституції передбачено, що законопроект № 3207-1 має бути прийнято до 1 вересня 2005 року. Отож часу обмаль.

За словами Володимира Литвина, треба працювати не тільки над законопроектом про місцеве самоврядування, а й над документом про вибори народних депутатів.

А законопроект № 3207-1, як зазначив голова парламентського Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Анатолій Матвієнко, передбачає кілька принципових речей, однак всі не вирішує. По-перше, в основу територіальної громади закладається поняття «адміністративно-територіальна одиниця», тобто земля. По-друге, стовідсоткове місцеве самоврядування прагнуть забезпечити на рівні району. Щоправда, місцевих адміністрацій на рівні району немає.

Законопроект недосконалий. З цим погодилися і представники всіх регіонів, яких найбільше непокоїли проблеми місцевих бюджетів. І хоча фінансова самостійність гарантована Конституцією, проте вона досі залишається найбільшим каменем спотикання. Так, у законопроекті пропонується формулювання: обл- та райради затверджують районні й обласні бюджети і контролюють їх виконання. Однак не згадується про необхідність їх формування на регіональному рівні. Крім того, запропонований законопроект залишає поза увагою порядок формування районних та обласних рад. Незрозуміле й положення про збільшення терміну повноважень голови громади (сільського, селищного, міського) на п'ять років. Водночас термін повноважень депутатів місцевих рад не змінюється. Тому члени ради запропонували встановити єдиний термін повноважень і для депутатів місцевих рад, і для голів громад.

Зрозуміло, що ефективність місцевого самоврядування залежить від його матеріальної, економічної та фінансової основи, яку становить комунальна власність. На це також звернули увагу на засіданні. Запропоновані зміни визначають, що громадам належить право комунальної власності на рухоме й нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, землю, природні ресурси. Досі, зазначали учасники консультативно-дорадчої ради, немає комунальної форми власності на землю, природні ресурси, ліси. А це не дає змоги створити надійні фінансово-економічні основи самоврядування.

Тож вони вважають, що до комунальної власності мають належати об'єкти, які задовольняють потреби насамперед членів громади. Тобто природні ресурси місцевого значення, комунальний житловий та нежитловий фонди, комунальні підприємства, рухоме й нерухоме майно органів місцевого самоврядування, комунальні засоби масової інформації, кошти місцевого бюджету, заклади культури та освіти, установи охорони здоров'я, акції, частки, паї, що належать громаді тощо. Не визначеними також залишаються особливості реалізації районними та обласними радами управління об'єктами спільної власності територіальних громад. Цьому питанню, впевнені учасники зібрання, треба приділити більше уваги.

Проект також передбачає державні адміністрації лише на рівні області; крім того, обласні й районні ради надіються правом створювати власні виконавчі органи. Але учасники наради вважають, що за збереження за облдержадміністраціями повноважень з підготовки і виконання відповідних обласних бюджетів суперечить реформі місцевого самоврядування.

Загалом зауваження регіонів викладено на 15 сторінках. Проте всі вони не ввійдуть до обговорюваного законопроекту. Оскільки, за словами Анатолія Матвієнка, після вивчення документа Конституційним Судом вносити до нього зміни не можна.

Утім, усі пропозиції вивчатиме профільний комітет, вони знайдуть втілення в інших законопроектах, запевнив голова профільного комітету.

На засіданні також було прийнято рішення про проведення Всеукраїнського з'їзду рад. Щоправда, його назву, час та місце проведення ще уточнюватимуть. Попередньо він відбудеться у квітні в Києві. Володимир Литвин повідомив, що він очолює оргкомітет з'їзду, а його заступником буде Анатолій Матвієнко. До оргкомітету також увійдуть представник секретаріату Президента України і, можливо, віце-прем'єр-міністр Роман Безсмертний. Делегати обиратимуть на сесіях місцевих рад у регіонах. За словами Голови ВР, головна мета з'їзду — дати рекомендації органам місцевої влади стосовно пріоритетних напрямів реформування конституційних засад місцевого самоврядування в Україні.

Олена ГОРБУНОВА.

■ ПЕРШІ КРОКИ

Влада позбудеться старих керівників...

Для багатьох кіровоградців призначення головою обласної державної адміністрації Едуарда Зейналова стало несподіванкою. Новий керівник народився в Олександрії, йому 42 роки, має двох синів, очолював бізнесову структуру. Під час минулої виборчої кампанії він був довіреною особою Віктора Ющенка по сотому виборчому округу.

Едуард Зейналов під час представлення серед першочергових завдань назвав підвищення рівня життя мешканців регіону. Зокрема, досягнення рівня середньої заробітної плати до загальноукраїнського показника. Нова влада, за його словами, активно займатиметься молодіжним будівництвом, розвиватиме освіту, культуру, shukatyme додаткові джерела фінансування.

Голова ОДА запевнив, що буде замінено всіх керівників районів та заступників голови ОДА. А до кінця місяця обіцяв представити конкретну програму соціально-економічного розвитку області, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

...і бізнесменів

Новий голова Івано-Франківської ОДА Роман Ткач на першій прес-конференції заявив, що структуру влади в області буде змінено на «людиноцентричну». І додав: серед членів його команди не буде осіб, які мають власний бізнес, і тих, хто до цього займав керівні посади.

Він порадив дати кожному посадовцю трохи попрацювати, перш ніж висловлювати йому недовіру. Як **передає наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК,** Роман Ткач був автором депутатського звернення до Генпрокурора України з приводу приватизації палацу Потоцьких, що в Івано-Франківську. Щодо власного бізнесу, то ні в Романа Ткача, ні в його родини його немає. Голова ОДА повідомив, що і надалі житиме у смт Ямниця (поблизу обласного центру), де народився і виріс.

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Фото Олександра СЛЄПЦОВСЬКОГО.

За добро і людяність

Народний депутат України Віктор Тимошенко головну увагу на своєму окрузі приділяє розвиткові соціально-культурної, освітньої сфери. За його сприяння у Чигиринському, Кам'янському, Смілянському районах триває газифікація населених пунктів, прокладають дороги, ремонтують школи, бібліотеки, споруджують храми. Для ветеранів війни та праці округу, для бюджетних організацій Віктор Анатолійович постійно передплачує газету «Голос України».

Нещодавно Віктор Тимошенко побував на новосіллі Косарської загальноосвітньої школи у Кам'янському районі, котру допомагав реконструювати. Після перебудови колишнього адміністративного приміщення під навчальний заклад простора і світла школа принесла радість батькам і школярам, стала справжньою окрасою старовинного холодноярського села.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: виборці щиро вдячні своєму обранцю Вікторові Тимошенку за допомогу, добро і людяність.

Заява фракції партії «Єдина Україна»

У квітні 2006 року минає 20 років відтоді, як сталася аварія на Чорнобильській атомній електростанції — найжахливіша техногенна катастрофа XX століття. Однак нині ми ризикуємо за псевдоритуальними заходами загубити інформацію про реальний стан справ на ЧАЕС.

Ми вважаємо за необхідне терміново на засіданні Верховної Ради України розглянути попередній звіт створеної за ініціативи фракції партії «Єдина Україна» Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань перевірки ефективної діяльності органів державного управління щодо вирішення комплексу питань, пов'язаних з виведенням Чорнобильської АЕС із експлуатації, впровадження Плану здійснення заходів на об'єкті «Укриття» та в зоні відчуження в питаннях поводження з радіоактивними відходами. У попередніх матеріалах комісії аргументовано констатується: об'єкт «Укриття», більше відомий як «Саркофаг», сьогодні перебуває у жалюгідному технічному стані й є реальною небезпекою для Європи. Ми стоїмо на межі повторення катастрофи 1986 року, цілком імовірно, зі значно більшими наслідками, апокаліптичні масштаби яких не можна спрогнозувати. Свого часу міжнародна спільнота зуміла оперативно розв'язати проблему спорудження «Саркофага» як тимчасового захисту від шкідливого впливу радіації, але сьогодні навіть природна стихія може зруйнувати спрацьовані захисні конструкції «Укриття» та призвести до непоправного.

Процес стабілізації об'єкта «Укриття» та перетворення ЧАЕС в екологічно чисту систему все ще тупцює на місці, значні кошти з державного бюджету та спонсорської допомоги світового співтовариства використовуються не за призначенням. Через дії окремих державних службовців, керівництва Чорнобильської АЕС і кількох підприємницьких структур упродовж останніх шести років Україна втрачає довіру з боку держав світу, що опікуються наслідками ліквідації екологічної катастрофи. Замість реального капітального ремонту старого саркофага та спорудження нового об'єкта «Укриття-2» група чиновників та близьких до них комерційних структур фактично створила товариство із використання державних коштів у власних цілях. Технологічно спорудження нового саркофага не підготовлено, бракує людей, спроможних працювати в умовах жорсткої радіації, значні кошти невиправдано витрачені на будівництво другорядних об'єктів на території ЧАЕС. Нині фактично заблоковано роботи з капітальному ремонту старого об'єкта «Укриття» і реальні заходи для виведення ЧАЕС із експлуатації.

Не один рік ми спостерігаємо за тим, як у пошуку відповідального господаря Чорнобильської АЕС ламають списи міністерства екології, палива і енергетики, надзвичайних ситуацій, інші державні інстанції. Тим часом відсутня реальна система ефективного управління процесом на ЧАЕС, замість якої діє система колективної безвідповідальності. Така система і призвела до марнотратства сотень мільйонів доларів з мізерним результатом стосовно ЧАЕС і об'єкта «Укриття». Водночас програма реабілітації осіб, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, хронічно не виконується. Величезні державні кошти практично викинуто на вітер, а тим часом програми ефективної медичної та соціальної допомоги постраждалим від аварії на ЧАЕС щорічно недофінансовуються.

Ми переконані, що існування проблеми Чорнобильської АЕС як можливого джерела радіаційної загрози для всього населення України дискредитує Україну в очах її громадян та міжнародного співтовариства.

Саме тому фракція партії «Єдина Україна» наполягає на здійсненні таких кроків:

— перегляд та оптимізація термінів ремонту об'єкта «Укриття» та спорудження нового об'єкта «Укриття-2»;

— здійснення із залученням правоохоронних та інших органів державної влади ретельної перевірки всіх тендерів — з 1999 року на ЧАЕС, виявлення конкретних причин і персоналій постійних надвеликих завищень цін, регулярних зривів графіків робіт та їх низької якості, що здійснювалися фактично одними й тими самими підприємницькими структурами;

— проведення всіх тендерів на здійснення робіт з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи в прозорих умовах з рівним доступом, а в разі необхідності — з додатковим міжнародним і парламентським контролем ефективності витрачання коштів;

— підвищення стандартів медичної та соціальної допомоги особам, постраждалим від аварії на ЧАЕС, здійснення першочергового фінансування цих витрат.

Свого часу Чорнобильська катастрофа спричинила важкі наслідки не лише для екології, а й для економіки України. Ми наполягаємо на перегляді державної політики щодо «Укриття», щоб раз і назавжди покласти край подібним техногенним катастрофам і в Україні, і в світі.

Фракція «Єдина Україна» докладе всіх зусиль в наданні допомоги для оперативного й ефективного розв'язання цих загальнодержавних проблем.

Богдан ГУБСЬКИЙ, лідер фракції партії «Єдина Україна».

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Чутки про відставку дуже перебільшені

Запоріжжя. Припущення деяких ЗМІ про можливу відставку за станом здоров'я запорізького міського голови Євгена Карташова помилкові.

За словами його прес-секретаря Тетяни Гузенко, Євген Карташов справді проходив курс лікування в одному з київських НДІ. Столичні лікарі усунули біль, викликаний грижею хребетного стовпа. Не відповідають дійсності і висновки про те, що він побоюється переслідувань з боку нової влади, посварившся з власником торгового дому «Мегаполіс» Євгеном Черняком і хазяїном КБ «Індустріалбанк» Ігорем Дворецьким. Це — звичайна провокація, заявляє прес-секретар. За словами Тетяни Гузенко, розробники всіх цих спекуляцій хочуть зіштовхнути лобами бізнес-кола і міську владу. «Євген Карташов завжди був гарантом стабільності в місті й в області. Схоже, ця стабільність комусь дуже сильно заважає», — зазначила вона, повідомивши, що новий глава облдержадміністрації Юрій Артеменко провів з Євгеном Карташовим робочу зустріч.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Перші підсумки «Толоки»

Хмельницька область. Україна має стати країною самоврядних громад. Це у своєму виступі перед учасниками трирічного всеукраїнського проекту «Толока» підкреслив голова Комітету ВР з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Анатолій Матвієнко.

З ним погоджуються представники громад Херсона, Чернівців, Кам'янця-Подільського, Перечина, Броварів, Чаплинки, Червоної Слободи та Бердянська, які зібралися в кінці минулого тижня на заключну дводенну конференцію у Києві. Вони упродовж трьох років, використовуючи народні методи (толоки) та наукові (соцопитування), вивчали та розв'язували місцеві проблеми.

Практичні досягнення: газифікація 500 будинків Перечина, отримання фінансування для благоустрою району Біланівка в Кам'янці-Подільському. 119 тренінгів та 345 консультацій допомогли активістам створити нові громадські організації. Видавали друковані інформаційні вісники, які мали ще й електронні версії (у восьми громадах вийшло 180 випусків загальним накладом 180 тисяч примірників).

Віра ШПИЛЬОВА.

Чорна статистика контрабанди

«Жодного реального документа, який би запобігав контрабанді» не було прийнято упродовж усіх років незалежності. Про це, за повідомленням інформагентств, заявила вчора на прес-конференції у Києві Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко після проведення наради з питань боротьби з контрабандою.

«В Україні, — додала вона, — існувала вертикально інтегрована корупційна схема, коли — починаючи від найвищого керівництва і закінчуючи спеціальними групами на кордоні і на митницях — усі люди жили з хабарів, за рахунок загальної схеми ухилення від сплати податків на кордоні».

Новий уряд, як наголосила Юлія Володимирівна, володіє усією «чорною» статистикою. За її даними, якщо взяти усі платежі від товарів, що перетинають кордон, за 100 відсотків, то лише 10 відсотків доходили до бюджету, 20 — надавали у вигляді хабарів, а 70 відсотків — «один одному пробачали». Від цього втрати бюджету, за найскромнішими оцінками, становили десятки мільярдів гривень.

Прем'єр підкреслила, що навіть «є ставки за корупцію». За її даними, отримання дозволу санітарно-епідеміологічної станції коштує 10—50 дол. США, фітосанітарний контроль — 20—30 дол. США, ветеринарний контроль — 20—50 дол. США, екологічний контроль — 10—30 дол., радіологічний контроль — 10—20 дол., митний контроль — 10—20 дол., прикордонний контроль «зеленими дорогами» (в обхід митниць) — 20 дол. за одиницю, загалом на послуги потрібно було витрачати від 140 до 250 доларів.

«Це — оформлення одного документа всіма службами, —зауважила глава уряду. Відтак, виходить, що «при середній вартості розмитнення контейнерів з товарами народного споживання у 50—80 тисяч доларів його розмитнюють за 1—2 тисячу».

Права податківців можуть обмежити

Конституційний Суд розпочинає розгляд справи за поданням 48 народних депутатів щодо відповідності Конституції положень Закону України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами», які регулюють визначення та порядок застосування податкової застави. На думку авторів подання, ці положення ставлять суб'єктів господарювання у нерівне становище, а податковому органу надають право без рішення суду накладати арешт на активи платника податків, позбавляють платника права на оскарження в суді рішень податкового органу.

■ ФОТОФАКТ

В Абу-Дабі, столиці Об'єднаних Арабських Еміратів, триває 7-ма міжнародна виставка озброєння «Айдекс-2005», що заслужено вважається однією із найпопулярніших і престижних у світі. Цього року на майданчиках виставкового центру арабської столиці представлено розробки більш як 900 учасників із 50 країн світу, у тому числі і України.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Поховання Раїси Кириченко

Минулої суботи в рідному селі Корещина на Полтавщині ховали народну артистку України, лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка, повного кавалера ордена княгині Ольги, берегиню пісенної української душі Раїсу Кириченко. Разом з односельчанами там були представники з Києва та багатьох міст і сіл України. У церемонії взяв участь Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Коник не спіткнувся б, вершник не поліг...

11 лютого минуло два роки з часу трагічної загибелі народного депутата України другого і третього скликань ВР, одного із засновників і лідерів депутатського об'єднання «Антимафія» підполковника Анатолія Єрмака. Цього дня на його могилі, що на Байковому кладовищі, було відкрито пам'ятник.

...У червоному граніті на тлі густих паралелей-вітрострілі висічено нестримного вершника у леті з бойовим, схожим на гранату, перначем у руці. Під славним прізвищем і роковими цифрами-датами — кілька ледь помітних здалеку і малозрозумілих для простолюду зблиська символів.

Підполковник СБ і парламентарій ВР, правдолюб, світлодух, непідкупний страж справжніх коренів нашого народу — від прадавніх язичеських святинь, «Кам'яної могили», «Велесової книги», козацької Хортиці — до філософії селянської вольниці свого земляка Нестора Махна й потреби очищення сучасного українського політикуму через фільтри депутатського об'єднання «Антимафія».

Земляки із запорізьких степів — з Пологівщини—Гуляйпільщини, називали свого двічі народного депутата (дві каденції у Верховній Раді) степовим батьком і поки що лише їхня грамота (а ми доростимо-доучимось!) дозволяє читати ті символи на єрмаковому камені: семикутну зірку козака-характерника чи «парубоцький соколиний удар».

Схвалену синами та дружиною Анатолія Васильовича ідею пам'ятника, що належить колишнім колегам-офіцерам і активістам Всеукраїнського товариства імені Нестора Махна «Гуляй-поле», вдалося втілити київському скульптору Миколі Білику. На думку людей, які найближче знали А. Єрмака, ці люди зуміли «зарядити» камінь його надривною, до без жалю трудящою, до самознищуваності безкомпромісною і водночас напрочуд доброю натурою депутата-підполковника.

Окрім полковника-депутата Григорія Омельченка, який промовляв слово не так до громади, як до загиблого побратима, на відкриття пам'ятника прийшли колишні і нинішні відомі політики, парламентарії, полковники і генерали спецслужби, чільники Спілки офіцерів України, митці, науковці і журналісти, зі стягами стояли молоді козачата... Як ми, українці, це уміємо робити, над могилою побратима було сказано щирі слова. Чулися серед них і невідомі два роки тому, ще за життя нашого підполковника-депутата, — про помаранчеву революцію. Мовляв, його світлий дух витав над майданом Незалежності як ангел-хранитель.

Того й не питаймо, куди крізь лютневу віхолу так одчайдушно мчить той одухотворений вершник на гранітному коні...

Анатолій БЕНЬ.

Асоціація народних депутатів України з глибоким сумом сприйняла повідомлення про передчасну смерть **ХОМИЧА Дмитра Михайловича** — народного депутата України 1-го скликання Верховної Ради, члена Комісії Верховної Ради України з питань екології та раціонального природокористування, активного законотворця й відомого державного діяча незалежної України. У нашій пам'яті він назавжди залишиться сучасним політиком, чуйною і світлою людиною. Висловлюємо щире співчуття рідним і близьким покійного.

НОВИНИ

15 ЛЮТОГО 2005 ■ № 28 (3528)

У 12 областях України через негоду знеструмлено 44 населені пункти

Екс-держсекретар США Генрі Кіссінджер закликав не перебільшувати роль Америки в «революціях», що відбулися у Грузії та Україні

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

«Держава» підтримуватиме дії влади, якщо вони будуть спрямовані на благо народу

Минулими вихідними відбувся III з'їзд політичної партії «Держава». На ньому були присутні 400 делегатів із 25 областей України.

На з'їзді розглядалися питання про підсумки діяльності партії, про політичну ситуацію в Україні та завдання «Держави» на сучасному етапі.

У президії — відомі особи держави: академік НАНУ Олександр Алімов, олімпійські чемпіони Яна Клочкова, Юрій Нікітін, Лілія Подкопаєва, народний артист України Володимир Талашко.

Довідка «ГУ». *Політична партія «Держава» була створена 9 січня 1998 року. Нині в її складі — 25 обласних і більш як 200 районних організацій.*

Зі звітною доповіддю виступив голова партії Володимир Бачигін. Він зазначив, що сьогодні «Держава» — це діяльна й відома організація, що найбільше опікувалася питаннями духовності українського суспільства, вихованням підростаючого покоління, наданням допомоги соціально незахищеним верствам населення. Новим головою партії з'їзд обрав Геннадія Васильєва (**на знімку**). Його заступником став В. Бачигін.

У своїй промові пан Васильєв зупинився на поточному політичному моменті в державі та окреслив наступні завдання партії. За його словами, «Держава» готова підтримати дії нової влади, якщо вони будуть спрямовані на поліпшення соціально-політичної та економічної ситуації в країні. У тому ж разі, якщо слово Президента країни та його оточення розходитиметься з ділом, політична партія «Держава» перейде в опозицію.

У своїх виступах делегати з'їзду підтримали цю лінію своєї партії та висловили готовність взяти активну участь на місцях у втіленні в життя партійних рішень. У резолюції III з'їзду політичної партії «Держава» зазначено такі основні напрями діяльності, як ініціація збирання підписів за проведення референдуму з питання про скасування недоторканності народних депутатів та Президента країни, а також прийняття парламентом політичного рішення про відповідальність президентів перед народом України, недопущення перегляду положень політреформи про перехід до парламентсько-президентської республіки, боротьба за дотримання в країні конституційних норм щодо свободи слова та свободи совісті громадян, підтримка курсу України на інтеграцію до Єдиного економічного простору, зміцнення політичних і економічних зв'язків з Росією, Білоруссю та Казахстаном, а також дотримання позаблокового статусу нашої країни та інші.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Голос» не помилився

Суми. Обласна прокуратура веде слідство у кримінальній справі, яку порушено проти керівника однієї з державних установ обласного центру за одержання хабара. Як удалося з'ясувати, підозрювана, використовуючи службове становище, не раз вимагала й отримувала хабарі від двох працівниць одного з ТОВ за невжиття заходів за здійсненими раніше перевірками. Цікаво те, що «героїнею» кримінального скандалу є одна з головних дійових осіб критичної публікації «Голосу України» від 20 січня минішнього року «Хто загнуздає «опричнину»?..». Йдеться про Людмилу Ж, котра за вказівкою колишнього обласного начальства намагалася довести неугодну фірму до банкрутства.

Владислав ЖМУРКОВ.

Революція проти хмародряпа

«Руки геть від нашої Русанівки!», «Вон отсюда!» — цими й подібними написами «прикрашено» паркан і прилеглі асфальтові доріжки будівельного майданчика за адресою Русанівська набережна, 10-б. В оточеному зусебіч водою столичному мікрорайоні АТЗТ Концерн «Екоп» хоче побудувати більш як дев'яностометровий хмарочос. Це не подобається мешканцям прилеглих будинків: живучи тут з 60-х років минулого століття — часів комплексної забудови Русанівки, вони, зрозуміло, не в захваті від перспективи ущільнення своєї території. Наголошують, що під знесення потрапляють більш як два десятки дерев, чагарники, газон, у безпосередній близькості від цього майданчика —дитячий садочок, дитяча поліклініка та школа.

Ще один нюанс цієї історії: обрана ділянка межує з приміщенням християнської церкви «Альфа та Омега» (раніше тут був овочевий магазин). Пастор Олександр не погоджується з таким використанням прилеглої території — він бачить там місце для соціальних служб церкви.

Все це не завадило концерну «Екоп» одержати необхідні дозволи й напередодні Нового року встановити навколо ділянки у третину гектара згаданий паркан. Минулого понеділка спробували доправити на «робоче місце» баштовий кран.

Ось тут і почалося! Мешканці зупинили техніку за якусь сотню метрів від «цілі» — на бульварі Давидова. Допомогли їм у цьому члени Коаліції учасників помаранчевої революції (КУПР). Вони негайно розбили кілька легендарних «майданівських» наметів і заявили, що стоятимуть до перемоги. Русанівці годують «революціонерів» — вихідців із регіонів, але самі в намети жити не йдуть. Двадцятиградусні морози (на «Майдані» таких не було), у поєднанні з відсутністю будь-яких обігрівачів, свою справу зробили — хлопця з Чернігівщини в п'ятницю госпіталізовано з попереднім діагнозом гостре запалення легень.

Зрештою, втрутилася влада. Першим задкувати почав «Київзеленбуд» — тепер зелені насадження можна буде знести тільки за письмової згоди мешканців мікрорайону. Аж ось прокурор Дніпровського району столиці своїм приписом зупинив підготовчі роботи та будівництво до з'ясування спірних питань.

Зварник Євген Одуло, якого залишили «охороняти» будмайданчик, каже, що у них на Чернігівщині люди раділи б, якби хтось щось почав будувати й з'явилася робота.

Завідувачка дитячого дошкільного закладу № 441 Галина Скляр підтвердила, що близькість будмайданчика зробить проблематичним повноцінне перебування дітей у дитсадку. Водночас новий житловий будинок — це молоді сім'ї, а отже, й діти.

Директор 182-ї школи Юрій Соколов каже, що будівництво створить для школи безліч незручностей. Однак Юрій Георгійович визнає, що Русанівка таки дозріла до реконструкції.

А ось експерт Федерації профспілок України Олександр Чунаєв, помічник депутата Київради Даніеля Карабаєва Олексій Кравець та лютеранський пастор Андрій Фольборт обома руками «за» будівництво на Русанівці. Але не житлове, а соціальне — почати пропонують зі стадіону. Вони також вважають, що до конфлікту призвело безправ'я місцевих громад, на що треба негайно звернути увагу.

Особисто в мене викликає подив ось який момент. Чому сорок років тому, під час комплексної забудови Русанівки, на конфліктному нині місці не побудували ще один будинок? Хай не хмарочос — цього могли не дозволяти тогочасні технології. Адже всі необхідні комунікації все одно прокладали. Чи тоді в киян не було потреби в житлі? Сумнівно. Але вирішили на тому клаптику посадити дерева, між якими розмістили пункт прийому склопосуду. А тут — мало не сотметровий хмародряп... Ущільнюємося?

Сергій ХОМІНСЬКИЙ. Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Призовники охочіше йдуть на службу

Саме такого висновку дійшли після перевірки роботи військових комісаріатів Вінницької області інспектори Міноборони України.

На думку військових, останнім часом на краще змінилося ставлення молоді до служби в армії. Призовники вже не ховаються від цього обов'язку, як було ще донедавна. За підсумками осіннього призову жоден з вінничан, хто отримав повістку, не відмовився від виконання військового обов'язку. Більше, ніж раніше, випускників шкіл бажають навчатися у військових училищах. Кажуть, це добрий знак, бо не матимемо згодом проблем з формуванням армії на професійній основі.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Миротворців підозрюють у контрабанді

В аеропорту «Бориспіль» затримано українських миротворців з Іраку, в яких вилучено більш як 300 тисяч доларів США.

Вони супроводжували тіло померлого від серцевого нападу полковника Романа Середницького. За словами прес-секретаря міністра оборони України Андрія Лисенка, в Іраку нема офіційної митниці, не діють митні правила «і навіть немає місця, де можна було б заповнити митну декларацію». Він відзначив, що українські миротворці намагалися по прильоті в Україну оформити митну декларацію й обнародувати ввіз грошей. За його словами, йдеться не про контрабанду, а, швидше за все, про порушення митних правил.

Водночас Служба безпеки повідомила, що у взаємодії з митними та прикордонними органами перекрила канал контрабанди валюти. За її інформацією, затримано групу військовослужбовців, які, використовуючи службове становище, налагодили канал нелегального ввезення в Україну валюти. Припущення, що українські військові передавали зароблені долари близьким, не витримує критики. Солдат-миротворець одержує близько 600 доларів на місяць, офіцер — приблизно 900. Та й то за умовами договору тільки частина видається на руки, а решта йде на рахунки.

Неонацисти намагаються переглянути історію

60 років тому, 13 лютого 1945-го, авіація союзницьких військ Англії та США бомбардувала одне з найкрасивіших міст Європи, місто музеїв, архітектурних пам'яток, культури — Дрезден. Тоді загинуло 35 тисяч мешканців, 85 відсотків будівель перетворилися на руїни. Цей день став днем пам'яті жертв війни та націонал-соціалістського режиму, котрі загинули не лише в Дрездені, а й у Німеччині загалом та в цілому світі.

Тим часом у ФРН є політична сила, котра дедалі частіше намагається фальсифікувати історичні факти, поставити під сумнів вину та відповідальність нацистської Німеччини за розв'язування Другої світової війни, розруху та терор. Члени праворадикальної Націонал-демократичної партії, які на останніх виборах набрали достатньо голосів, щоб увійти до земельних парламентів, порівнюють бомбардування Дрездена з Хіросімою, називаючи союзницькі сили англо-американськими гангстерами, вважаючи бомбардування міста сплановано акцією геноциду.

Близько п'яти тисяч членів праворадикальних угруповань пройшли вулицями Дрездена траурною процесією. Натомість тисячі мешканців міста вийшли зі свічками та білими трояндами, щоб продемонструвати, що вони не поділяють поглядів неонацистів. У зв'язку з цим із заявою виступив Герхард Шрьодер. «Ми не допустимо, сказав він, плутанини між причиною та наслідком. Відповідальність перед власною історією означає неприпустимість розмірковувань про компенсацію злодіянь стражданнями. Це ми винні перед усіма жертвами нацистського терору і війни, особливо перед жертвами Дрездена».

«Будувати мости, жити примиренням!» Такий девіз написаний на стенді, котрий встановлено на фасаді відновленої дрезденської церкви Богородиці — відомої у всьому світі Frauenkirche, котра теж була зруйнована під час бомбардування міста. В неділю вперше після відбудови вона відчинила двері для відвідувачів.

Валентина ПОЛІЩУК.

Чому Павловському вдалося обдурити Путіна —

розповів «ГУ» Андрій ПІОНТКОВСЬКИЙ, директор московського Центру стратегічних досліджень

— Чи стикатиметься нове українське керівництво з труднощами при вибудовуванні відносин із Кремлем?

— Природно, люди із-за кремлівської стіни матимуть психологічні проблеми. Вони ще довго повторюватимуть ту само фразу: «Володимир Володимирович ніколи не пробачить Заходу того приниження, що його він зазнав в Україні». Як на мене, це — теза безглузда, адже президент Росії має пробачати не Заходу, а своїм власним політтехнологам. У Кремлі ще й досі присутні стереотипи з українського питання: «нас переграли американці», «ми зазнали жорстокої поразки», «до влади в Україні прийшов ставленик США». Але є і здорові оцінки минулих подій. Наприклад, голова комітету Держдуми з міжнародних справ Косачов нещодавно раптом заявив: «Ми повинні поважати вибір українського народу, ми не можемо нав'язувати Україні вибір — Росія чи Європа, бо неодмінно програємо».

— В Києві часто цитували ваші слова про те, що під час «виборчої компанії США з Україною поводилися як умілий герой-коханець, а Росія — як імпотент-ґвалтівник».

— Я й сьогодні вважаю так.

— Що відбулося в Україні восени 2004 року?

— Циніки кажуть, що то була звичайна боротьба за владу. Але я, як людина, що бувала й виступала на Майдані, бачила обличчя людей, котрі прийшли боротися за свої права, скажу, що в Україні відбулася найсправжнісінька революція. І найбільша проблема нового українського керівництва — не взаємини з Росією, а виправдання довіри тих людей, які брали участь у революції.

Помилка російських політтехнологів полягала в тому, що вони міфологізували суперництво на українських виборах як боротьбу проамериканського Ющенка і проросійського Януковича. Насправді це був вибір між абсолютно скомпрометованою, набридлою старою владою і, я скажу обережно, — європейською надією — Віктором Ющенком. Основна відмінність Росії і України полягає в тому, що Київ, увесь — і влада, і опозиція — бачить себе європейською країною. А Кремль вважає, що Росія — то не країна, а окрема цивілізація.

— Як ви гадаєте, чому Глібові Павловському вдалося обдурити Володимира Путіна?

— Можу тільки процитувати нашого видатного поета. «Ах! Обмануть меня не трудно. Я сам обманываться рад!». Володимир Путін, як найвидатніша з посередностей російського політичного класу, поділяє всі комплекси російської еліти: домінування на пострадянському просторі, будівництво ліберальної російської імперії. Цим піар-шахраям було дуже легко переконати Путіна, що президентська кампанія в Україні — це Армагеддон, це боротьба сил добра і зла.

Розмовляв Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

У Грузії визначилися з урядом

Президент Грузії Михайло Саакашвілі представив парламентові новий склад уряду. Після кількох днів консультацій з кандидатом у прем'єр-міністри Грузії Зурабом Ногаїделі вирішено, що більша частина міністрів залишиться на своїх посадах.

Винятків мало. Так, міністром фінансів Грузії стане посол Грузії в Росії (а раніше в Україні) Валерій Чечелашвілі. Віце-прем'єром і міністром юстиції представлено нинішнього голову Верховного суду Костянтина Кемуларію. Він стає «головним юристом» Грузії уже втретє — Кемуларія одержував цей портфель при президентах Гамсахурдіа і Шеварднадзе. Інші міністри залишаться на тих само посадах, що й в уряді трагічно загиблого Зураба Жванії.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Японці допомагають безпритульним дітям

Другий секретар посольства Японії в Україні пан Дайсуке Мінаміно відкрив культурно-освітній центр для бездомних дітей Одеси.

— Центр в Одесі було відкрито за фінансової допомоги уряду Японії, — розповів дипломат з Країни Сонця, що Сходить. — Проект реалізовано у рамках програми «Кусаноне» — безоплатної допомоги проектам людської безпеки, представленим неурядовими організаціями.

На відкриття культурно-освітнього центру уряд Японії виділив більш як 40 тисяч доларів. Тепер у затишному будинку на вулиці Софіївській, 10 бездомні діти можуть одержати кваліфіковану медичну допомогу, почитати книжки в бібліотеці, розім'ятися в спортивному залі, пограти в комп'ютерні ігри. А зголоднів — можеш підкріпитися свіжими булочками в кафе і там же випити гарячого чайку.

■ СВІТ КОРОТКО

Ірак

Оголошено підсумки виборів

За кандидатів «Об'єднаної іракської коаліції» віддано понад 48% голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. За кандидатів від об'єднаного блоку двох провідних курдських партій — Демократичної партії Курдистану під керівництвом Масуда Барзані та Патріотичного союзу Курдистану, проголосувало 25,7% виборців. Блок нинішнього прем'єр-міністра Іраку Аяда Алаві підтримали 13,8% громадян.

Палестина

Пішли на поступки

Радикальний рух «Хамас» погодився виконати вимогу Палестинської національної адміністрації дотримуватися режиму припинення вогню з Ізраїлем. Відповідної домовленості було досягнуто за підсумками переговорів палестинського лідера Махмуда Аббаса з представниками екстремістів, що відбулися в Газі.

Іран

Відмова від європейського реактора

Іран відмовився від європейської пропозиції побудувати реактор, що працює на так званій «легкій» воді. З такою пропозицією виступили у жовтні уряди Франції, Німеччини і Великої Британії. В обмін на побудову такого реактора від Ірану зажадали представити чіткі докази того, що країна не веде розробку ядерної зброї.

Іспанія

Хмарочос згорів дотла

У неділю згорів 32-поверховий хмарочос «Віндзор», розташований у діловому центрі Мадрида. Будинок заввишки 106 метрів згорів ущент, його фасад і бічні стіни обрушилися. Пожежа тривала майже добу. Високтний будинок був на ремонті, тому ніхто не постраждав.

Австралія

«Чорні вдови» атакують

Мешканцям Австралії, попереджають експерти, належить пережити навалу отруйних павуків. Як вважають учені, спекотне й дощове літо змусило популяцію «чорних вдів», що населяє австралійський лісостеп, залишити звичні місця проживання. Здатні плести павутину самки, укус яких смертельний для людини, шукають тепер притулок у будинках австралійців.

Греція

Смертельна лавина

Керівник групи лижників повідомив, що лавина вбила п'ятьох людей з його групи, двоє пропали безвісти. Інцидент стався в неділю в містечку Менало в горах півострова Пелопоннес. Лавина зійшла на групу з 28 осіб, яка перебувала на висоті майже 1540 метрів.

Уряд просто покатався на ковзанах

■ ТЕМА

Не знаю, як хто, а я, побачивши наших урядовців на ковзанах, була в цілковитому захваті: можливо, й в Україні уряд візьметься за розв'язання проблеми масового спорту. Для дітей, підлітків, людей молодих і в повному розквіті сил, а також для тих, кому «за»... До останніх належу і я. І мені в моєму віці дуже подобається: до старості ще далеко, діти виросли, енергії не бракує. Тож можна надолужувати те, чого не встигла в молодості: мандрувати, знайти час для улюбленого заняття. Приміром, для спорту.

Щоправда, члени уряду, котрі прийшли на столичний Льодовий стадіон, мене трохи розчарували: більшість зізналися, що не стояли на ковзанах мало не з часів свого дитинства. Утім, а чи не так само давно вони не були і в спортивному залі? Не тому, що не люблять спорт, а через брак часу, що його вимагають робота, кар'єра, сім'я. Все залежить від пріоритетів. Але відтепер розвиток масового спорту — вже не приватна справа нашого Кабінету. На мій погляд просто любителя «пострибати» на степі чи покрутити педалі задля не лише краси, а й здоров'я, ситуація з масовим спортом в Україні — нижче нульової позначки.

Упродовж останніх місяців через оголошення в рекламних виданнях я безуспішно намагаюся знайти спортивний клуб, де можна було б «поруxатися» після роботи. З'ясувалося, таких закладів у Києві чимало. По телефону люб'язно пояснювали, що я можу стати членом клубу, заплативши наперед за річний абонемент від... 1200 до 2500 доларів. А коли клієнт, приміром, з якоїсь причини не зможе відвідувати клуб? То гроші йому не повертають. Ух!

«А ти бери оголошення не в глянцевих журналах, порадила подруга, а ті, що наклеєні на стовпах». Клуби, що я їх знайшла «на стовпах», пропонують дешевші місячні абонементи — від 60 до 120 доларів, але так обмежують охочого займатися спортом, що довелося б підлаштовувати роботу під спортивні заняття, а не навпаки. Крім того, умови в клубах примітивні, а тренажери переважно мало не довоєнного року випуску.

Нехай наші нові багатії витрачають свої кровно зароблені в, як їх називають, елітних клубах. Але для більшості громадян платити навіть 60 доларів на місяць надто накладно. Тим паче, мова не йде про якісь особливі умови, а про функціональний заклад, де для відвідувача найважливіше — сучасні тренажери, просторий зал для занять у групі, душ і сауна після. Я відвідувала такий клуб у ФРН, де достатком у людей куди вищий, а платила за місяць 35 євро. Я не знаю, як власникам клубу вдавалося вкладатися у такі гроші, але впродовж кількох років вони жодного разу не збільшили ціну.

Звичайно, спортом можна займатися і по-іншому: немає грошей — бігай у парку чи качай прес удома на килимку. А чи в багатьох вистачить на це мужності? Відомо, що, займаючись у групі, навіть значні фізичні навантаження даються легше. Крім того, йдеться не про приватну забаганку, а про здоров'я нації. Якщо віце-прем'єр з гуманітарної політики, котрий ініціював вилазку на лід членів уряду, робитиме їх і далі, але вже на національному рівні, тобто зробить масовий спорт державною політикою, то й міністр охорони здоров'я проситиме менше грошей на медицину.

Результатом «ставання на ковзани» уряду, можливо, буде збільшене фінансування Льодового стадіону з тим, щоб «створити кращі умови для тренування наших спортсменів», як заявила Прем'єр-міністр. А що уряд зробить для просто любителів спорту?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Фото УНІАН.

Позавчора весь склад Кабінету Міністрів на чолі з Юлією Тимошенко (в центрі) відвідав Льодовий стадіон

Сьогодні — День ушанування учасників бойових дій на території інших держав

Рішення про введення військ в Афганістан було прийнято 12 грудня 1979 р., а 25 грудня війська 40-ї армії вже ступили на афганську землю

Невідомі герої

Солдати ніколи не розпочинають воєн

15 лютого 2005 року виповнюється 16 років з дня виведення Обмеженого контингенту радянських військ з Афганістану.

Інколи доводиться чути запитання: за яку, власне, ідею ви там воювали?

Що ж, якщо іноді й не було ідеї, то воювали тому, що є таке коротке і святе для військової людини слово — НАКАЗ.

Саме за наказом у 1984 році із Кременчука потрапив у Афганістан кременчужанин старший прапорщик Володимир Семенович Лобанов (на доукомплектування замість загиблого командира гранатометного взводу 1490-го полку Кундузької дивізії). Не думав і не гадав, що за три роки до пенсії доведеться йому відчути подих смерті в Афганістані. Після першого ж бою був представлений до нагороди. Потім був другий бій, третій... Всього за час перебування в Афганістані старший прапорщик Лобанов брав участь у 32 бойових операціях. Має поранення та контузію. В Асмарі, під Джалалабадом, йому пощастило вийти живим, коли з роти лишилося всього 11 чоловік і жодного патрона. У Багланах його рота взяла центральну частину міста, котру не могли відбити у душманів протягом 9 років, ще з часів Дауда.

Навесні 1986 року у районі «соляних дуканів» душмани організували засідку на колону, що поверталася до Кундуза, перевозячи мирне населення. На вузькій гірській частині дороги душмани підпалили першу БМП. Слідом запалали бензовози. Одночасно з обох боків дороги почався дуже щільний обстріл з кулеметів та гранатометів. Почалася паніка серед афганського населення. Ховаючись від вогню, заметушилися жінки та діти. Старший прапорщик Лобанов, який залишився серед живих старшим у званні, перебрав на себе командування обороною колони. Десантувавши піхоту із своїх БМП, дав наказ збирати афганських дітей та жінок і переправляти їх у безпечну зону. Душмани бачили невисокого сивого «шураві-команданте», який керував боєм. Один із пострілів гранатомета влучив у башту БМП, з якої Лобанов командував обороною. Прапорщика викинуло на каміння. Результатом вибуху були контузія та багато легких осколочних поранень. Коли прийшов до тями, пересів на другу БМП і продовжував командувати. Протягом 4 годин старший прапорщик разом із своїм підрозділом забезпечував проходження колони. Та пролунав ще один вибух (БМП потрапила на міну). Лобанов розповідає: «...Побачив вогняний спалах, відчув сильний поштовх, далі знепритомнів. Коли опритомнів — бачу, на мене рухається БМП. Зрозумів — завис на буксирному гаку. Почув крик механіка-водія, чеченця: — Командире, ти живий?» І знову знепритомнів...» Далі як у страшному сні: Лобанов прийшов до тями, усвідомивши, що знаходиться серед мертвих у гелікоптері, куди його помилково поклали як померлого.

За цей подвиг старший прапорщик Лобанов був представлений до звання Героя Радянського Союзу. Але від представлення до нагороди дуже неблизький шлях. Лише через півроку Лобанов дізнається як велику таємницю: прапорщики у рознарядці на присвоєння цього звання не значаться.

За ці два бойові епізоди Батьківщина — Радянський Союз нагородила інтернаціоналіста Лобанова В. С. двома орденами Червоної Зірки. А Батьківщина —Україна за весь його бойовий шлях — пенсією у 360 грн. (до 2004 р. отримував 200 грн.).

Володимир Семенович Лобанов продовжує працювати. З 2000 року є членом партії «Реформи і порядок». Разом з дружиною побудували дім і виховали двох доньок. Бог послав їм саме доньок, бо, либонь, не бажає, щоб іще колись хтось із сім'ї Лобанових воював.

Користуючись нагодою, Володимир Лобанов разом із своїми друзями-однополчанами Борисом Гонзою та Володимиром Синявським вітають всіх ветеранів війни в Афганістані з 16-ю річницею виведення військ і висловлюють щиру солдатську вдячність Почесному громадянину міста Кременчука Володимиру Матіцину за сприяння та допомогу у будівництві найкращого в Україні та СНД (за словами генерала Руслана Аушева) меморіального комплексу «На афганській стежині», спорудженого на честь і живих, і полеглих воїнів-інтернаціоналістів. Його було урочисто відкрито у місті Кременчуці Полтавської області восени 2003 року.

Солдати ніколи не розпочинають воєн — вони на тих війнах гинуть.

Доля радянських солдатів, які воювали в Афганістані, була гіркою, бо навіть у самому Союзі ту війну оголосили неправедною і тому її учасників не шанували у власній Вітчизні.

Іван ГЕЛЕВЕРЯ,
ветеран Великої Вітчизняної війни, полковник у відставці.

Без передової і тилу

Коли Степана Семенова, начальника військ зв'язку 8-ї танкової армії, з Житомира переводили на посаду начальника військ зв'язку Туркестанського військового округу, а це був 1974 рік, учасник Великої Вітчизняної не знав, що попереду в нього знову війна.

— Там формувалася армія, яка була націлена на Іран. Адже з цією країною в нас давно була угода: якщо з її території загрожуватиме небезпека, СРСР мав право вводити війська без попередження, — каже Степан Семенов. — Але політична обстановка різко змінилася. Довго готувалися вводити війська в Афганістан, більше року проводили навчання вздовж кордону. Потім була команда відставити, частини вернулися на місця постійних дислокацій. Наприкінці літа 1979 року був сформований розвідувальний, а фактично диверсійний батальйон. До його складу входили узбеки, таджики, туркмени, бо врахували, що і в Афганістані значна частина населення належить до цих національностей. Завданням було, зокрема, охороняти палац тогочасного лідера Аміна.

Як із цим справилися, відомо.

— Я спершу прилетів до Кабула в цивільному одязі, коли нашого «обмеженого контингенту» в Афганістані ще не було. З палацу Аміна витягували трупи, все було залито кров'ю. Афганцям привезли нового керівника, в країну ввели радянські війська. Почали «будувати соціалізм»...

Степан Семенов звертає увагу на очевидний парадокс: готувалися довго, а потім з'ясувалося, що військa не готові вести бойові дії в гірській місцевості.

— Наші воїни були взуті в звичайні черевики, які перетворювалися на шмаття через місяць. Не продумали навіть харчування окремих груп, відірваних від своїх частин: давали тільки консерви на баранячому жирі. Людям не було де жити, ні чому готувати їжу. Солдати змушені були пити брудну воду зариків. Місцеве населення до цього за багато століть адаптувалося, а в нас кожен четвертий перехворів жовтяницею. Лише згодом стали звозити з різних округів намети, печі, ложки, почали думати про спеціальні консерви і обмундирування.

Перших втрат зазнали, ще коли вводили війська. В тунелі, довжина якого майже три кілометри, виник затор, бо не могли розминутися з колоною афганських урядових військ, яка рухалася в зустрічному напрямку. Від вихлопних газів задихнулися два десятки наших бійців, афганців ще більше. Через деякий час — така само трагедія. Лише після того зрозуміли, що треба пропускати колони по черзі. Через розхлябаність, неузгодженість дій наша авіація розбомбила своїх, які достроково зайняли населений пункт. Степан Якович називає факт за фактом, коли відсутність зв'язку призводила до сумних наслідків. У надто відсталу країну було введено велику кількість різних частин, а як координувати їх дії? То вже згодом було налагоджено і стратосферний, і космічний зв'язок, навіть листи наші бійці змогли відправляти, розповідає генерал Степан Семенов, начальник військ зв'язку. Ту далеку країну за п'ять років вивчив так само добре, як і Житомирщину.

Війна була зовсім не схожа на Велику Вітчизняну: не існувало переднього краю і тилу. Противника можна було й не бачити — фронт був скрізь. Семенов ледь не загинув прямо в штабі: міна залетіла туди і вибухнула за мить до того, як мав відчинити двері.

Чи страшно було?

— Мене, фронтовика, свист куль не лякав, бо на попередній війні ще й не таке пережив: справді страшно тоді, коли з неба бомби летять, гусениці танків давлять. А в наших противників у Афганістані не було ні танків, ні літаків. Але ж туди посилали 18-річних хлопців після тримісячної підготовки, лише згодом довели її до півроку. Думаю, що там насправді загинуло значно більше, ніж повідомляють. У мене була бригада зв'язку в Ташкенті, а на її базі діяла спеціальна команда, котра вдень відпочивала, а вночі виготовляла труни. У горах — розкидані руки й ноги. Їдеш, а водій каже: товаришу генерале, я боюся. Тоді пропоную: ти заплющ очі, я керуватиму машиною сам. Штабелями лежали трупи і в Афганістані, і в Ташкенті.

Ми були там чужими серед чужих, переконаний генерал.

— Казали, що виконуємо інтернаціональний обов'язок. Але ж чи так це, якщо нас ніхто не запрошував? Місцеве населення ставилося здебільшого з ненавистю. За кожну голову їм обіцяли велику винагороду, досить було солдату чи офіцерові відійти від своїх, як міг безслідно зникнути. Ненавиділи нас і за те, що не шануємо їхніх звичаїв. А наші бійці навіть не знали, що неприкритими можуть бути лише кисті рук, навіть біля мечеті могли бути оголеними до пояса. Більшість служила чесно. Але ж були і мародери, ті, хто жорстоко поводився з місцевим населенням. Афганістан був нам не потрібен, та радянські стратеги, забувши уроки історії, сподівалися через цю країну вийти до Перської затоки. Думали, як у нас ракети, то все під силу...

У Степана Семенова 43 роки вислуги. Це календарних. А пільгових — п'ятдесят. А в очах і сьогодні афганський сум.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

Генерал у відставці, голова Житомирської обласної ради ветеранів Степан Семенов нагороджений двома орденами Червоної Зірки — один за Велику Вітчизняну війну, другий — за Афганістан.

Після призову до армії 1942 року (в Башкирії) вчився в Одеському піхотному училищі в Казахстані. У січні 1943 року підняли по тривозі і направили командиром відділення лижнострілецької бригади на Центральний фронт, який саме формувався. 21 березня був поранений у районі Курської дуги: бригада, в якій служив Семенов, потрапила в оточення.

Після госпіталю знов училище, цього разу Уфимське. І знову гризти граніт військової науки довелося недовго. Їх кинули під Харків — визволяв його в курсантській формі. Вигнання фашистів із цього українського міста стало завершальним акордом операції на Курській дузі. От і вийшло, що брав участь у боях, які закладали її підмурівок, а потім — у фіналі. Після взяття Харкова був тяжко поранений: півроку в гіпсі. Війну закінчив сержантом. Далі було навчання в училищі зв'язку, потім у військовій академії.

А служба — чотири роки на Чукотці на мисі Провидіння, у Білорусії, Німеччині, а затим у Житомирі. Одружився в Білорусії.

— Військові довго не шукають дружин, — сміється. —Тиждень, два, три — і весілля. Відтоді все життя разом.

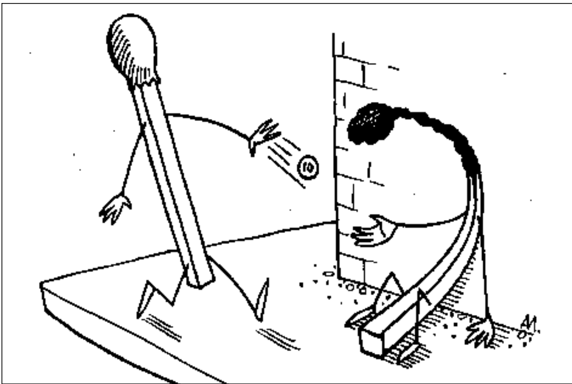
День відчинених дверей

■ **БАЛАНС ТИЖНЯ**

Безвідносно одне до одного глава Спеціальної контрольної комісії ВР з питань приватизації Валентина Семенюк і Президент країни Віктор Ющенко висловилися на одну й ту само тему — перспективи деприватизації підприємств «Укррудпрому».

Нагадаю, Валентина Семенюк заявила, що без перегляду результатів роздержавлення ГЗК не обійдеться, бо, піднімаючи ціни у груди минулого року, останні прагнули насолити суміжникам (металургійним комбінатам). Як наслідок, за словами Президента України Віктора Ющенка, країна недорахувалася півмільйона тонн сталі. А за оцінкою галузевого об'єднання «Металургпром», бюджет втратив лише за тиждень «цінової війни» 109 мільйонів гривень. Це впало в око не випадково, бо проблеми металургійної галузі через структурні особливості економіки стосуються нас усіх. Від їх розв'язання багато в чому залежить, як швидко рухатиметься вперед економіка і зростатиме життєвий рівень громадян. До речі, серед тижня Держкомстат повідомив, що скорочення виробництва в металургійній галузі у січні дещо загальмувалося. Але радіти рано: у добувній галузі, на гачку якої сидять металурги, воно продовжує падати з прискоренням грудня минулого року.

Намір одного з кращих топ-менеджерів країни, генерального директора Інгулецького ГЗК Володимира Півня, підвищити ціни на сировину адекватний постприватизаційному розвитку його підприємства, проте суперечить інтересам внутрішнього ринку. Резони Володимира Півня прийнятні, якщо, по-перше, не згадувати про розмиту приблизно до 37,5 відсотка державну частку акцій унаслідок додаткової емісії. По-друге, якщо заплющити очі на те, що, зрештою, її придбало за 162,9 мільйона гривень ТОВ «Смарт-груп» (підконтрольне доволі відомій російській компанії), завдяки «принадам» приватизаційного законодавства. По-третє, треба забути, що питома вага залізорудного концентрату ІнГЗК на українському ринку зашкалює за монопольне обмеження. По-четверте, якщо не враховувати рентабельність продажів вітчизняних ГЗК, яка торік перевалювала далеко за сто відсотків. У тім числі й на Інгулецькому ГЗК, де торгували з металургійними комбінатами через посередників. Хто б сумнівався в управлінських здібностях Володимира Півня, який спромігся за короткий час технічно переозброїти виробництво, реалізувавши не один інноваційний проект (чого вартий лише введений у дію комплекс магнітно-флотаційного збагачення руди!). Однак можна налічити з добрий десяток аргументів, чому його «дітище» може зачепити деприватизація. Минулого тижня Президент країни Віктор Ющенко адресував їх Донецьку, проте прислухалися і в Кривому Розі, і в Дніпропетровську, і, звісно, у столиці.

Президент влаштував на Донбасі свого роду день відчинених дверей. І всі раптом побачили, що резони держави можуть не збігатися з резонами навіть кращих топменеджерів. І що бажання держави розібратися в тому, як приватизували її стратегічні активи, не означає гальмування розвитку промисловості і зазіхання на інтереси великого бізнесу. На заслуги — й поготів. Скасувавши на минулому тижні всі рішення з приватизації «Криворіжсталі», Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко підкреслила: нічого особистого. Так було і в Донецьку. Держава запропонувала великому бізнесу взаємовигідне, без «підстави» одне одного, партнерство. На тлі цієї події всі інші просто потьмяніли.

Для довідки: у червні 2004 року Фонд держмайна України вилучив зі статутного фонду державної компанії «Укррудпром» пакети 10 підприємств і виставив їх на продаж. Упродовж липня-серпня приватизовано держпакети акцій Інгулецького, Південного, Північного, Центрального ГЗК, компанії «Суха балка», «Кривбасвибухпрому», Докучаєвського флюсо-доломітового комбінату, Балаклавського, Новотроїцького рудоуправлінь і Криворізького залізорудного комбінату.

Сергій ВЛАД.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

«Укрпрофтур» працює на перспективу

Загальні обсяги послуг, які щорічно надають підприємства та організації Українського закритого акціонерного товариства по туризму та екскурсіях «Укрпрофтур», перевищують 100 млн. грн., при цьому товариство сплачує майже 25 млн. грн. податків, що є значною часткою надходжень до державного та місцевих бюджетів від туристичної галузі. Як основний співзасновник «Укрпрофтуру» Федерація профспілок України проводить політику, спрямовану на збереження та ефективне використання профспілкового майна, переданого до статутного фонду товариства. Про деякі аспекти господарювання та поліпшення матеріальної бази туристичних підприємств профспілок розповідає заступник голови ФПУ, голова Спостережної ради акціонерного товариства «Укрпрофтур» Ігор РОМАНЧУК.

Закрите акціонерне товариство «Укрпрофтур» було створене у жовтні 1991 року шляхом перетворення Української республіканської ради по туризму та екскурсіях. Варто згадати, що у дев'яності роки за тодішніх соціально-економічних умов туристична галузь перебувала у «законсервованому» стані, потребувала докорінної перебудови та пристосування до ринкових умов.

У той час в Україні було три великі організації — «Інтурист», «Супутник» і Українська республіканська рада по туризму та екскурсіях, які займались туризмом. З цілої низки причин перші дві зникли з ринку туристичних послуг, «Укрпрофтур» зумів подолати скруту та зберегти позиції єдиної туристичної організації, що забезпечує соціальні інтереси громадян України стосовно відпочинку та оздоровлення, особливо малозабезпечених верств населення — батьків з дітьми, студентської та учнівської молоді, дітей-сиріт, чорнобильців — за доступними цінами.

Розвивалась і збереглась організаційна структура ЗАТ «Укрпрофтур», яка має кілька рівнів: 11 дочірніх підприємств та 17 створених за участі товариства обласних акціонерних товариств, у складі яких 72 туристсько-оздоровчих комплекси (23 готелі, 11 пансіонатів, 34 туристські бази і 4 кемпінги), 11 автопідприємств, 56 бюро подорожей та екскурсій.

Переконливим підтвердженням, що ЗАТ «Укрпрофтур» сьогодні — один із найпотужніших туроператорів на ринку внутрішнього туризму, є дані щорічного статистичного бюлетеня «Туризм в Україні» Держтурадміністрації, згідно з якими в 2003 році в Україні працювало 3864 суб'єкти туристичної діяльності, котрими протягом останніх чотирьох років (2000—2003) обслуговано на внутрішньому ринку 6,3 млн. туристів, в тому числі «Укрпрофтуром» — 2,5 млн. (40 відсотків загального обсягу); екскурсантів — 8,2 млн. осіб, у тому числі «Укрпрофтуром» — 1,7 млн. (20 відсотків). Надано туристсько-екскурсійних послуг на 5 млрд. 489 млн. грн., у тому числі «Укрпрофтуром» — на 379,5 млн. грн. (7 відсотків).

І головне, платежі до бюджету усіма туристичними фірмами за цей період становили 534 млн. 575 тис. грн., з яких «Укрпрофтур» сплатив понад 100 млн., або 20 відсотків.

Зрозуміло, що розгалужена по всіх регіонах України мережа туристських господарств потребує неабиякої уваги — це забезпечення надійної технічної експлуатації будівель і споруд, підтримка матеріальної бази у високотехнічному стані, підготовка до туристичного сезону спальних корпусів, підприємств харчування, усієї інфраструктури відпочинку та розваг і, що не менш важливо, задоволення постійно зростаючих вимог споживачів в умовах жорсткої конкуренції на ринку туристичних послуг.

Збудовані за радянських часів туристські господарства мали номерний фонд з 2—5-місним розміщенням, нерідко без вигод (навіть на поверхах), занадто великі зали їдалень, ресторанів. Відповідно великі витрати на утримання об'єктів призводили до зниження прибутку та, в окремих випадках, до збитковості.

З метою підвищення рентабельності, недопущення збитків рішенням загальних зборів товариства у вересні 1998 року було ліквідовано частину основних фондів, які не могли в подальшому використовуватися у виробничій діяльності.

На баланс відповідних служб місцевих органів влади було передано під'їзні шляхи, трансформаторні підстанції та високовольтні електромережі, інші об'єкти загального користування.

Це дало можливість значно знизити витрати і активізувати роботу з реконструкції, капітальних ремонтів, модернізації матеріальної бази. Розпочинали з номерного фонду — облаштовували номери підвищеної комфортності. Роботу цю здійснювали з наростаючими темпами. Так, якщо у 1998 році інвестиції власних коштів у матеріальну базу становили 2 млн. гривень, то у 2000-му цей показник перевищив 6 млн. гривень.

У червні 2002 року Спостережною радою акціонерного товариства затверджений Перспективний план модернізації, ремонту та інших видів поліпшення матеріальної бази дочірніх підприємств і акціонерних товариств ЗАТ «Укрпрофтур» на період до 2015 року, який було погоджено та підтримано всіма регіональними профспілковими об'єднаннями.

Головними напрямами в роботі з поліпшення матеріальної бази визначено: приведення номерного фонду у відповідність з вимогами сертифікації, підвищення комфортності та умов проживання із застосуванням передових будівельних технологій, сучасних опоряджувальних матеріалів, конструкцій та комплектуючих елементів у всіх туристських господарствах системи. Це такі заходи, як заміна водо- і тепломереж, електропостачання, встановлення металопластикових вікон та дверей, ремонти з використанням високоефективних звуко- та теплоізолюючих матеріалів для покрівлі, покриття підлог, повна заміна громіздких матеріалоємних котелень на сучасні високотехнологічні.

На виконання таких робіт потрібні великі кошти, і ми вели (й ведемо) активний пошук інвесторів. Були надії на Указ Президента України «Про деякі заходи щодо розвитку туристичної та курортно-рекреаційної сфери України», відповідно до якого товариство направило у травні 2003 року до Державної туристичної адміністрації України заявку про надання пільгових кредитів у сумі 55 млн. гривень для підприємств профспілкового туризму.

Але час минав, і ставало зрозумілим, що розраховувати на вітчизняних чи іноземних інвесторів, так само, як і на пільгові кредити, марно. Вихід вбачався один — ефективно використовувати внутрішні резерви, нарощувати обсяги послуг і зароблені кошти вкладати в поліпшення основних фондів, насамперед у готелі, які маємо майже в кожному обласному центрі.

У цей період Спостережна рада ЗАТ «Укрпрофтур» зайняла принципову позицію стосовно фінансово-господарської діяльності кожного підприємства системи, з особливою вимогливістю ставилася до низькорентабельних та збиткових господарств, робота яких піддавалася ретельному аналізу з вжиттям кардинальних заходів.

Така стратегія виявилася правильною і виправдала себе. На розвиток матеріальної бази ЗАТ «Укрпрофтур» торік було спрямовано 15 млн. грн., тобто за п'ять років цей показник зріс у 2,2 разу.

Без перебільшення можна сказати, що протягом останніх кількох років значно поліпшено стан матеріальної бази багатьох наших господарств.

Яскравий приклад — готельний комплекс «Турист» у Миколаєві, введений в експлуатацію у 1988 році. Тут на 400 місць було два двокімнатні номери, ресторан, бар. За останніх п'ять років в оновлення основних фондів комплексу вкладено близько 2 млн. грн. З урахуванням попиту клієнтів обладнано 30 номерів підвищеної комфортності, 52 одномісні номери. Реконструйовано зал ресторану — тепер працюють два зали на 150 та 80 місць, банкетний зал на 40 місць. Обладнано бари на двох поверхах, більярдну, тренажерний зал, бізнес-центр, відремонтовано конференц-зал, виконано значні обсяги робіт з благоустрою прилеглої території.

У результаті значно зросла завантаженість комплексу, збільшилися доходи від підприємств громадського харчування та надання додаткових послуг.

Другий приклад — готель «Хортиця» у Запоріжжі. Побудований у 1965 році на 200 місць, він за умовами проживання не витримував жодної критики. Завдяки проведеній реконструкції номерного фонду та ресторанної частини сьогодні готель здобуває дедалі більшу популярність у місті. Тут обладнано 20 номерів підвищеної комфортності, решта — одно- та двомісні номери; є сауна з басейном, ресторан, бар, казино, більярд-клуб, автостоянка. Після ремонту інтер'єри холів готелю відображають історію Запорізької Січі.

Серед сезонних господарств показовою є туристська база «Самара» (м. Новомосковськ Дніпропетровської області), побудована у 1970 році. Мала цегляний двоповерховий спальний корпус на 99 місць, решта будівель: будиночки, їдальня, туркабінет, бібліотека — дерев'яні щитові. Нині тут проведено повну реконструкцію, обладнано кілька номерів підвищеної комфортності із саунами, басейнами, побудовано ресторан сучасного дизайну з баром, більярд-бар, інші об'єкти для відпочинку та розваг.

Значні роботи з поліпшення умов та комфортності проживання виконано в сезонних туристських господарствах «Форель», «Світанок», «Плай», «Синевірське озеро» ЗАТ «Закарпаттурист», «Шацькі озера» ЗАТ «Волиньтурист», «Чорномор» ЗАТ «Херсонтурист» та інших.

З кожним роком запити споживачів щодо комфортного та змістовного перебування на відпочинку зростають. І на жаль, поки що не в усіх туристичних господарствах «Укрпрофтуру» стан матеріальної бази відповідає таким вимогам.

Великою популярністю у туристів користується Карпатський регіон. За приклад візьмемо обласне акціонерне товариство «Івано-Франківськтурист», в складі якого є шість господарств: готель у Івано-Франківську та туристські бази в Косові, Яремчі, Верховині.

У турготелі «Прикарпаття» (який раніше був гуртожитком) капітальний ремонт не виконувався 20 років. Тут необхідно провести повну реконструкцію номерного фонду, замінити підлоги, обладнання, вікна, ліфт, відремонтувати приміщення ресторану, поновити фасад будівлі та покрівлю.

Подібних заходів потребує і лікувально-оздоровчий комплекс «Карпатські зорі» в Косові.

Яблуницький перевал на Івано-Франківщині — місцевість унікальна за своїми рекреаційними можливостями. І саме тут розташовано лікувально-оздоровчий комплекс «Гірський», але його основні фонди — це дерев'яні щитові корпуси, збудовані у 1961 році і повністю зношені. Зрозуміло, що матеріальна база комплексу потребує повної перебудови.

Лише лікувально-оздоровчий комплекс «Верховина» — єдине серед сезонних господарств, яке в стислі терміни, за наявності коштів, можливо привести у належний порядок.

Загалом по господарствах «Івано-Франківськтуриста» орієнтовні потреби на модернізацію матеріальної бази становлять понад 10 мільйонів гривень.

Питання, як залучити такі кошти, залишається відкритим. Адже за рахунок власних коштів товариство спроможне вкладати в ремонти та реконструкцію щорічно лише 500—600 тисяч гривень. Спостережною радою товариства запропоновано галузевим профспілкам за можливості взяти участь у розбудові туристських об'єктів цього регіону.

Проблематичною є робота низки сезонних господарств, де стан матеріальної бази вкрай слабкий і які працюють 2—3 місяці на рік. Звичайно, про прибутковість тут взагалі не йдеться. Витрата коштів на їх утримання економічно недоцільна.

Стосовно продажу майнових об'єктів Спостережною радою товариства затверджено положення, згідно з яким усі пропозиції щодо відчуження майна формуються на місцях, в обласних підприємствах, філіях. І тільки за наявності економічно обґрунтованого клопотання, позитивного рішення президії облпрофради, рішень правління та Спостережної ради ЗАТ «Укрпрофтур» питання про продаж (відчуження) об'єкта, незалежно від того — малий чи великий, виноситься на розгляд постійної комісії з майнових питань Ради ФП України.

Остаточне рішення щодо відчуження майна приймають загальні збори товариства. Тобто, на будь-якому етапі питання продажу може бути відхилене: правлінням, Спостережною радою, майновою комісією, президією облпрофради або загальними зборами. Реалізація майна здійснюється на конкурсних засадах.

Звичайно, у своїй діяльності «Укрпрофтур» має вирішити ще низку серйозних проблем, зокрема з надання послуг на автотранспортних туристських маршрутах.

Якщо в недалекому минулому (в 1998 році) цей напрям діяльності забезпечував 35 відсотків загального обсягу туристичних послуг, то в 2004 році частка транспортних туристських маршрутів становить лише 12 відсотків.

Придбані у вісімдесяті роки автобуси відпрацювали свій ресурс і списані, а придбання нових стримується через низку причин.

Не створено умови в державі для виробництва сучасних автобусів туристичного класу, не надаються довгострокові кредити для їх придбання.

Крім цього, використання нових автобусів проблематичне через те, що ми працюємо в нерівних умовах з приватником. Він має можливість утримувати конкурентні ціни на автопослуги, оскільки працює на єдиному податку, що значно нижчий від загальної системи оподаткування, за якою сплачують податки наші підприємства.

Проте розв'язання проблем, що залишилися, є, безумовно, питанням часу. Для їх вирішення необхідно на державному рівні забезпечити виконання Закону України «Про туризм», створити правову базу для становлення туризму як високорентабельної галузі економіки та важливого засобу відпочинку і культурного розвитку громадян.

Зокрема, здійснити передбачені законом напрями стимулювання розвитку туризму в Україні, запровадити пільгові умови для дітей та підлітків, створити рівні умови на ринку туристичних послуг для всіх суб'єктів господарювання, інші заходи.

Приділяючи значну увагу забезпеченню високої якості обслуговування, досягненню позитивних результатів господарської діяльності, «Укрпрофтур» проводить цілеспрямовану кадрову політику, спрямовану на підвищення кваліфікації працівників.

Підготовку спеціалістів системи акціонерного товариства «Укрпрофтур», в якому працюють понад чотири тисячі осіб, з 1993 року здійснює Інститут туризму ФП України.

Активно співпрацюючи з Державною туристичною адміністрацією України, її регіональними відділеннями з реалізації Державної програми розвитку туризму в Україні до 2010 року, акціонерне товариство «Укрпрофтур» зберегло цілісну туристичну систему і забезпечує її якісний розвиток.

Досягнення Українського закритого акціонерного товариства по туризму та екскурсіях «Укрпрофтур» високо оцінені Всесвітньою туристичною організацією (ВТО), яка внесла пропозицію до Всесвітньої маркетингової організації про його відзначення.

На основі щорічних соціальних опитувань і глобальних досліджень серед споживачів товарів та послуг на своєму засіданні у березні 2004 року в Мехіко Всесвітня маркетингова організація присудила ЗАТ «Укрпрофтур» нагороду «Всесвітня якість XXI століття».

Ігор РОМАНЧУК, заступник голови ФП України, голова Спостережної ради ЗАТ «Укрпрофтур».

Організаційна структура ЗАТ «Укрпрофтур» має кілька рівнів: 11 дочірніх підприємств та 17 створених за участі товариства обласних акціонерних товариств, у складі яких 72 туристсько-оздоровчих комплекси (23 готелі, 11 пансіонатів, 34 туристські бази і 4 кемпінги), 11 автопідприємств, 56 бюро подорожей та екскурсій.

Протягом останніх чотирьох років (2000—2003) обслуговано на внутрішньому ринку 6,3 млн. туристів, в тому числі «Укрпрофтуром» — 2,5 млн. (40 відсотків загального обсягу); екскурсантів — 8,2 млн. осіб, у тому числі «Укрпрофтуром» — 1,7 млн. (20 відсотків). Надано туристсько-екскурсійних послуг на 5 млрд. 489 млн. грн., у тому числі «Укрпрофтуром» — на 379,5 млн. грн. (7 відсотків).

І головне, платежі до бюджету всіма туристичними фірмами за цей період становили 534 млн. 575 тис. грн., з яких «Укрпрофтур» сплатив понад 100 млн., або 20 відсотків.

На розвиток матеріальної бази ЗАТ «Укрпрофтур» торік було спрямовано 15 млн. грн., тобто за п'ять років цей показник зріс у 2,2 разу.

З кожним роком запити споживачів щодо комфортного та змістовного перебування на відпочинку зростають

ПРАВО

ВІВТОРОК, 15 ЛЮТОГО 2005 ▪ № 28 (3528)

Положення Закону «Про Державний бюджет України на 2004 рік» визнані неконституційними — 11 стор.

Віце-прем'єр з гуманітарної політики Микола Томенко виступив проти концентрації всієї влади у Національній телерадіокомпанії в одних руках. Він пропонує розділити її на трьох...

Постанова Верховної Ради України

Про визнання такою, що втратила чинність, Постанови Верховної Ради України «Про Воєнну доктрину України»

У зв'язку з Указом Президента України від 15 червня 2004 року № 648 «Про Воєнну доктрину України» та Указом Президента України від 15 липня 2004 року № 800 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 липня 2004 року «Про дальший розвиток відносин з НАТО з урахуванням результатів засідання Комісії Україна — НАТО на найвищому рівні 29 червня 2004 року» Верховна Рада України **постановляє:**

Визнати такою, що втратила чинність, Постанову Верховної Ради України від 19 жовтня 1993 року «Про Воєнну доктрину України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 43, ст. 409; 2001 р., № 9, ст. 38).

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 1 лютого 2005 року.
№ 2400-IV.

Закон України

Про внесення змін до статті 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до частини першої статті 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст.175; із змінами, внесеними Законом України від 16 листопада 2004 року № 2186-IV) такі зміни:

абзац шостий доповнити словами «міських (міст районного значення) голів, селищних і сільських голів»;

в абзаці сьомому слова «міських (міст районного значення) голів, селищних і сільських голів» виключити та доповнити словами «посади заступників міських (міст районного значення), сільських, селищних голів з питань діяльності виконавчих органів ради, секретарів міських (міст районного значення), сільських, селищних рад»;

в абзаці восьмому слова «заступників міських (міст районного значення), сільських, селищних голів з питань діяльності виконавчих органів ради, секретарів міських (міст районного значення), сільських, селищних рад» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 12 січня 2005 року.
№ 2317-IV.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про ветеринарну медицину»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 8, ст. 62; 2003 р., № 16, ст. 126) такі зміни:

1. Абзац вісімнадцятий статті 1 після слова «вірусами» доповнити словами «патогенними білками-пріонами».

2. Абзац другий статті 6 після слова «контролю» доповнити словами «(в тому числі пріон-контролю)».

3. В абзаці третьому частини першої статті 11 слова «вимогам, встановленим відповідно до закону» замінити словами «вимогам, визначеним законодавством».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 12 січня 2005 року.
№ 2320-IV.

Закон України

Про внесення зміни до статті 9 Закону України «Про природні монополії»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину третю статті 9 Закону України «Про природні монополії» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238) доповнити словами та реченням такого змісту: «про результати оприлюднення та відкритих слухань щодо зміни цін (тарифів) на товари суб'єктів природних монополій. Порядок оприлюднення інформації та відкритих слухань щодо зміни цін (тарифів) на товари суб'єктів природних монополій визначається тими органами, на які відповідно до Закону України «Про ціни і ціноутворення» покладається затвердження або регулювання цін (тарифів)».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 13 січня 2005 року.
№ 2339-IV.

Закон України

Про оголошення природних територій міста Бердянська Запорізької області курортом державного значення

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Оголосити природні території міста Бердянська Запорізької області курортом державного значення — курортом Бердянськ.

2. Затвердити межі округу і зон санітарної охорони курорту Бердянськ (додаються).

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

4. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців від дня набрання чинності цим Законом:

1) затвердити режим округу і зон санітарної охорони курорту Бердянськ;

2) привести у відповідність із цим Законом свої нормативно-правові акти;

3) забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

4) забезпечити прийняття міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади відповідно до їх компетенції нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 11 січня 2005 року.
№ 2305-IV.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Законом України
від 11 січня 2005 року
№ 2305-IV

МЕЖІ ОКРУГУ І ЗОН САНІТАРНОЇ ОХОРОНИ КУРОРТУ БЕРДЯНСЬК

1. Межі округу санітарної охорони

Північна межа округу санітарної охорони курорту Бердянськ -від точки Т1, яка знаходиться (відповідно до картисхеми) на перехресті вулиць Докучаєва та Лермонтова, проходить по азимуту 93° на протязі 990 метрів до точки $Т_2$, далі — по азимуту 136° на протязі 800 метрів до точки $Т_3$ (уріз моря), далі — по азимуту 109° по акваторії Азовського моря на протязі 1975 метрів до точки $Т_5$.

Довжина північної межі — 3765 метрів.

Східна межа — від точки $Т_4$, яка знаходиться за 1975 метрів в акваторії Азовського моря на схід від узбережжя, по азимуту 200° на протязі 5710 метрів до точки $Т_5$ з охопленням 2-кілометрової смуги моря.

Довжина східної межі — 5710 метрів.

Південна межа — від точки $Т_5$, яка знаходиться за 2079 метрів в акваторії Азовського моря на схід від узбережжя, по азимуту 287° на протязі 2079 метрів до точки $Т_6$.

Довжина південної межі — 2079 метрів.

Західна межа — від точки $Т_6$, яка знаходиться на узбережжі Азовського моря, по азимуту 348° на протязі 1895 метрів до точки $Т_7$, далі -по азимуту 355° на протязі 1280 метрів до точки $Т_7$, далі — по азимуту 284° на протязі 590 метрів до точки $Т_9$, далі — по азимуту 317° на протязі 450 метрів до точки $Т_{10}$, далі — на протязі 560 метрів по азимуту 349° до точки $Т_{11}$, далі — по азимуту 37° на протязі 470 метрів до точки $Т_{12}$, далі — по азимуту 82° на протязі 470 метрів до точки $Т_{13}$, далі — на протязі 600 метрів по азимуту 3° до точки $Т_{14}$, далі — по азимуту 95° на протязі 1080 метрів до точки $Т_{15}$, далі — по азимуту 3° на протязі 1064 метрів до точки $Т_1$.

Довжина західної межі — 8459 метрів.

Загальна довжина меж округу — 20013 метрів.

Площа території округу — 22,8 квадратних кілометра.

2. Межі першої зони санітарної охорони

Перша зона санітарної охорони курорту Бердянськ встановлюється для всіх озер із лікувальними грязями — Велике, Середнє, Червоне, Мале, «А» та «В», а також свердловин мінеральної води санаторіїв «Бердянськ» та «Лазурний».

Північна межа першої зони санітарної охорони — від точки $А_1$, яка знаходиться за 100 метрів на північ від північно-західного краю озера Велике, по азимуту 100° на протязі 430 метрів до точки $Б_1$, далі -по азимуту 139° на протязі 1058 метрів до точки $В_1$.

Довжина північної межі — 1488 метрів.

Східна межа — від точки $В_1$, яка знаходиться в акваторії Азовського моря на відстані 100 метрів від узбережжя, по азимуту 199° на протязі 4880 метрів до точки $Г_1$ з охопленням 100-метрової смуги моря.

Довжина східної межі — 4880 метрів.

Південна межа — від точки $Г_1$, яка знаходиться за 100 метрів від узбережжя в акваторії Азовського моря, по азимуту 283° на протязі 300 метрів до точки $Д_1$.

Довжина південної межі — 300 метрів.

Західна межа — від точки $Д_1$, яка знаходиться за 100 метрів на південь від південного краю озера «В», по азимуту 349° на протязі 720 метрів до точки $Е_1$, далі — по азимуту 1° на протязі 930 метрів до точки $Ж_1$, далі — по азимуту 324° на протязі 198 метрів до точки $З_1$, далі — по азимуту 44° на протязі 204 метрів до точки $І_1$, далі — по азимуту 7° на протязі 558 метрів до точки $К_1$, далі — по азимуту 81° на протязі 185 метрів до точки $Л_1$, далі — по азимуту 157° на протязі 540 метрів до точки $М_1$, далі — по азимуту 112° на протязі 440 метрів до точки $Н_1$, далі — по азимуту 18° на протязі 680 метрів до точки $О_1$, далі — по азимуту 301° на протязі 270 метрів до точки $П_1$, далі — по азимуту 291° на протязі 410 метрів до точки $Р_1$, далі — по азимуту 331° на протязі 405 метрів до точки $С_1$, далі — по азимуту 260° на протязі 630 метрів до точки $Т_1$, далі — по азимуту 355° на протязі 150 метрів до точки $У_1$, далі — по азимуту 44° на протязі 605 метрів до точки $Ф_1$, далі — по азимуту 331° на протязі 394 метрів до точки $Х_1$, далі — по азимуту 6° на протязі 850 метрів до точки $Ц_1$, далі по азимуту 91° на протязі 230 метрів до точки $Ч_1$, далі — по азимуту 131° на протязі 444 метрів до точки $Ш_1$, далі — по азимуту 23° на протязі 465 метрів до точки $Щ_1$, далі — по азимуту 347° на протязі 409 метрів до точки $Ю_1$, далі — по азимуту 38° на протязі 375 метрів до точки $А_1$.

Довжина західної межі — 10092 метри.

Довжина меж першої зони санітарної охорони — 16760 метрів, площа — 8,12 квадратних кілометра.

3. Межі другої зони санітарної охорони

Північна межа другої зони санітарної охорони курорту Бердянськ — від точки $А_2$, яка знаходиться на перехресті вулиць Докучаєва та Лермонтова, проходить по азимуту 93° на протязі 990 метрів до точки $Б_2$, далі — по азимуту 136° на протязі 800 метрів до точки $В_2$ (уріз моря), далі — по азимуту 109° по акваторії Азовського моря на протязі 1975 метрів до точки $Г_2$.

Довжина північної межі — 3765 метрів.

Східна межа — від точки $Г_2$, яка знаходиться за 1975 метрів в акваторії Азовського моря на схід від узбережжя, по азимуту 200° на протязі 5710 метрів до точки $Д_2$ з охопленням 2-кілометрової смуги моря.

Довжина східної межі — 5710 метрів.

Південна межа — від точки $Д_2$, яка знаходиться за 2079 метрів в акваторії Азовського моря на схід від узбережжя, по азимуту 287° на протязі 2079 метрів до точки $Е_2$.

Довжина південної межі — 2079 метрів.

Західна межа — від точки $Е_2$, яка знаходиться на узбережжі Азовського моря, по азимуту 348° на протязі 1895 метрів до точки $Ж_2$, далі — по азимуту 355° на протязі 1695 метрів до точки $З_2$, далі — по азимуту 322° на протязі 405 метрів до точки $І_2$, далі — по азимуту 3° на протязі 1280 метрів до точки $К_2$, далі — по азимуту 95° на протязі 1080 метрів до точки $Л_2$, далі — по азимуту 3° на протязі 1064 метрів до точки $А_2$.

Довжина західної межі — 7419 метрів.

Загальна довжина меж другої зони санітарної охорони 18973 метри, площа — 13,62 квадратних кілометра.

4. Межі третьої зони санітарної охорони

Межі третьої зони санітарної охорони збігаються з межами округу курорту Бердянськ. Загальна довжина меж третьої зони санітарної охорони курорту — 20013 метрів, площа — 1,06 квадратних кілометра.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про страховий фонд документації України»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про страховий фонд документації України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 101) такі зміни:

1. У статті 1:

в абзаці третьому слова «масив документів» замінити словами «банк документів»;

в абзаці п'ятому слова «який створюється Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними державними адміністраціями, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями» замінити словами «який створюється відповідно Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями та»;

в абзаці дев'ятому слова «підприємство, установа, організація» замінити словами «юридичні та фізичні особи»;

в абзаці десятому слова «юридичні особи — постачальники документації» замінити словами «постачальники документів, інші юридичні та фізичні особи, які використовують страховий фонд документації України».

2. В абзаці другому частини першої статті 2 слова «а також для збереження культурної спадщини» замінити словами «а також у сфері збереження інформації про культурні цінності».

3. В абзаці шостому частини другої статті 4, абзаці сьомому частини третьої статті 6, частині першій статті 10, частині шостій статей 11 і 24 слова «підприємства, установи, організації, незалежно від форм власності» в усіх відмінках замінити словами «постачальники документів» у відповідному відмінку.

4. В абзаці десятому частини третьої статті 6 слова «підприємствами, установами та організаціями, незалежно від форм власності» замінити словами «постачальниками документів».

5. Статтю 10 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Формування, ведення та використання страхового фонду документації України у сфері збереження

Закони друкуються з комп'ютерного набору Укрінформу

Закон України

Про формування конкурентних засад у процесі приватизації акцій (часток, паїв), що належать державі у майні юридичних осіб

Стаття 1. Мета і сфера дії цього Закону

Цей Закон встановлює особливості приватизації акцій (часток, паїв) у статутному капіталі господарських товариств, інших юридичних осіб, розташованих на території України, і таких, що згідно з Державною програмою приватизації на 2000—2002 роки, затвердженою Законом України «Про Державну програму приватизації», віднесені до об'єктів приватизації групи Е і займають монопольне (домінуюче) становище на ринках України або мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, мають податкову заборгованість перед бюджетами та державними цільовими фондами.

Перелік підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, затверджується Кабінетом Міністрів України відповідно до законодавства України, за винятком підприємств, які не підлягають приватизації.

Перелік підприємств, що займають монопольне (домінуюче) становище на ринках України, у тому числі регіональних, визначається відповідно до законодавства України.

Стаття 2. Акти законодавства України про приватизацію акцій (часток, паїв), що належать державі у майні юридичних осіб

Акти законодавства України про приватизацію акцій (часток, паїв), що належать державі у майні юридичних осіб, складаються з Конституції України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Закону України «Про приватизацію державного майна», Закону України «Про Державну програму приватизації», цього Закону та інших нормативно-правових актів, що прийняті на їх виконання.

До актів законодавства України про приватизацію належать Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, Закон України «Про господарські товариства», інші нормативно-правові акти в частині норм, які регулюють відносини, що виникають у процесі приватизації.

З дня набрання чинності цим Законом до відносин приватизації акцій (часток, паїв), що належать державі у майні юридичних осіб, застосовуються акти законодавства України про приватизацію у частині, що не суперечить нормам цього Закону.

Стаття 3. Покупці

Покупцями об'єктів приватизації, визначених статтею 1 цього Закону, можуть бути фізичні та юридичні особи відповідно до статті 8 Закону України «Про приватизацію державного майна».

У разі продажу акцій (часток, паїв) підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави або займають монопольне (домінуюче) становище на ринках України, Фонд державного майна України встановлює кваліфікаційні вимоги до покупців.

Стаття 4. Особливості продажу об'єктів приватизації

Рішення про приватизацію акцій (часток, паїв), що належать державі в статутному капіталі господарських товариств, визначених статтею 1 цього Закону, приймається Фондом державного майна України відповідно до законодавства України.

Приватизація об'єктів, визначених цим Законом, здійснюється шляхом продажу єдиним пакетом акцій або всієї частки, що належить державі, на конкурсі, відповідно до порядку, затвердженого Фондом державного майна України, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Антимонопольним комітетом України, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, якщо інші учасники господарського товариства, яке приватизується, відмовилися від переважного права на придбання акцій (часток), які належать державі у статутному фонді цього товариства.

Інформація про строки та умови проведення конкурсів підлягає оприлюдненню згідно із законодавством України про приватизацію.

Початкова вартість об'єктів приватизації, зазначених у статті 1 цього Закону, визначається відповідно до законодавства України з урахуванням особливостей оцінки акцій (часток, паїв), які належать державі у майні господарських товариств.

Якщо до участі у конкурсі подана одна заявка, то об'єкт приватизації підлягає продажу відповідно до умов конкурсу за вартістю, запропонованою покупцем, але не нижче початкової вартості.

Стаття 5. Перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Закони України та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. До приведення актів законодавства України про приватизацію у відповідність із цим Законом продаж об'єктів приватизації, визначених статтею 1 цього Закону, здійснюється відповідно до порядку проведення конкурсів з продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, створених у процесі приватизації та корпоратизації, затвердженого Фондом державного майна України, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку та Антимонопольним комітетом України, з урахуванням порядку визначення початкової вартості та інших вимог, встановлених цим Законом.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 12 січня 2005 року.
№ 2319-IV.

Закон України

Про внесення змін до деяких законів України (щодо розроблення, виготовлення, реалізації, ремонту, модернізації та утилізації озброєння, військової техніки, військової зброї і боєприпасів до неї)

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У частині другій статті 4 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 14, ст. 168; Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299) слова «виготовленням і реалізацією військової зброї та боєприпасів до неї» виключити.

2. У частині третій статті 1 Закону України «Про державне оборонне замовлення» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 17, ст. 111):

абзац другий викласти в такій редакції:

«Виконавцями з розроблення, виготовлення, реалізації, ремонту, модернізації, утилізації озброєння, військової техніки, військової зброї і боєприпасів до неї можуть бути суб'єкти господарювання — юридичні особи, які мають ліцензію на провадження відповідного виду господарської діяльності»;

абзац четвертий виключити.

3. У Законі України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; № 45, ст. 377; 2001 р., № 11, ст. 45, № 16, ст. 76, № 22, ст. 105, № 49, ст. 259; 2002 р., № 6, ст. 39, № 7, ст. 50, № 17, ст. 121, № 20, ст. 134, № 30, ст. 207, № 31, ст. 214; 2003 р., № 13, ст. 92, № 23, ст. 145, № 36, ст. 276; 2004 р., № 12, ст. 155, № 13, ст. 180, № 15, ст. 228, № 38, ст. 468, № 50, ст. 537):

абзац дев'ятий частини першої статті 5 доповнити словами «крім випадків, передбачених цим Законом»;

абзац третій частини першої статті 6 доповнити словами «крім випадків, передбачених цим Законом»;

статтю 8 після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Ліцензійні умови провадження видів господарської діяльності, зазначених у пункті 72 статті 9 цього Закону, та порядок контролю за їх додержанням затверджуються Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частини шосту — сьому вважати відповідно частинами сьомою — восьмою;

у статті 9:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) виробництво та ремонт вогнепальної зброї невійськового призначення і боєприпасів до неї, холодної зброї, пневматичної зброї калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду, торгівля вогнепальною зброєю невійськового призначення та боєприпасами до неї, холодною зброєю, пневматичною зброєю калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів на секунду»;

доповнити пунктом 72 такого змісту:

«72) розроблення, виготовлення, реалізація, ремонт, модернізація та утилізація озброєння, військової техніки, військової зброї і боєприпасів до неї».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

подати до Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що випливають із цього Закону;

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 13 січня 2005 року.
№ 2340-IV.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про Збройні Сили України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про Збройні Сили України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 48, ст. 410) такі зміни:

1) у статті 1:

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«З'єднання, військові частини і підрозділи, у тому числі чергові сили, Збройних Сил України в мирний час мають право застосовувати і використовувати зброю та бойову техніку для:

відбиття ударів засобів повітряного нападу по важливих державних об'єктах, безпосереднє прикриття яких здійснюється черговими силами;

припинення порушення державного кордону України повітряними суднами збройних формувань інших держав, які не виконують команд (сигналів), що подаються черговими літаками-перехоплювачами (вертольотами), або застосовують зброю;

припинення протиправних дій повітряних суден у повітряному просторі України, якщо вони використовуються з метою здійснення терористичного акту;

примушення до посадки захоплених (викрадених) повітряних суден;

забезпечення виконання покладених на Збройні Сили України завдань щодо відсічі можливій збройній агресії проти України, забезпечення недоторканності повітряного простору та підводного простору в межах територіального моря України, запобігання терористичним актам у випадках, передбачених іншими законами».

У зв'язку з цим частини третю — сьому вважати відповідно частинами четвертою — восьмою;

у частині восьмій слова «частиною третьою» замінити словами «частинами третьою і четвертою»;

2) абзац шостий статті 9 викласти в такій редакції:

«визначає порядок застосування зброї і бойової техніки з'єднаннями, військовими частинами і підрозділами, у тому числі черговими силами, Збройних Сил України в мирний час у разі виконання ними завдань у випадках, визначених частинами третьою — четвертою статті 1 цього Закону».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 13 січня 2005 року.
№ 2341-IV.

Закон України

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Бюджетного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 37—38, ст. 189) такі зміни:

1. Пункти 3 і 4 частини першої статті 88 виключити.

2. У частині першій статті 89:

підпункт «а» пункту 3 після слів «стоматологічні поліклініки» доповнити словами «дільничні лікарні, медичні амбулаторії, фельдшерсько-акушерські та фельдшерські пункти, в тому числі ті, що знаходяться на території сіл, селищ, міст районного значення відповідного району»;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5) культуру і мистецтво:

а) державні культурно-освітні та театрально-видовищні програми (театри, бібліотеки, музеї, виставки, палаци і будинки культури, школи естетичного виховання дітей);

б) сільські, селищні та міські палаци культури, клуби та бібліотеки».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2006 року.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін після прийняття Верховною Радою України цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти та забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом;

внести до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 13 січня 2005 року.
№ 2350-IV.

Закон України

Про внесення зміни до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац шостий пункту 1 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 42—43, ст. 378; 2001 р., № 11, ст. 52; 2003 р., № 24, ст. 160; 2004 р., № 22, ст. 312) викласти в такій редакції:

«Справи про банкрутство гірничих підприємств (гірничодобувні підприємства, шахти, рудники, копальні, кар'єри, розрізи, збагачувальні фабрики, шахтовуглебудівні підприємства), у статутних фондах яких частка держави становить не менше 25 відсотків, не порушуються з дня набрання чинності Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» до 1 січня 2007 року».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 18 січня 2005 року.
№ 2354-IV.

інформації про культурні цінності здійснюється відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, що визначаються центральним органом виконавчої влади у сфері культури і мистецтв».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою.

6. У частині другій статті 12 слова «постачальники документації» замінити словами «постачальники документів».

7. У статті 15:

абзац шостий частини першої викласти у такій редакції:

«постачальники документів, інші юридичні та фізичні особи»;

в абзаці четвертому частини другої слова «юридичних осіб — постачальників документів» замінити словами «постачальників документів, інших юридичних та фізичних осіб».

8. Статтю 22 викласти у такій редакції:

«Стаття 22. Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади

Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади в межах своєї компетенції:

визначають і затверджують номенклатуру виробів та продукції, переліки техногенно і екологічно небезпечних об'єктів та інших об'єктів галузі, документація на які підлягає закладанню до галузевих страхових фондів документації;

розробляють і за погодженням з Державним департаментом страхового фонду документації затверджують галузеві програми формування страхового фонду документації та контролюють їх виконання;

плануть, координують, забезпечують фінансування та виконання робіт з формування, ведення та використання галузевих страхових фондів документації відповідно до затверджених програм;

забезпечують стійку систему управління щодо формування, ведення та використання страхового фонду документації України».

9. Абзаци третій — п'ятий статті 23 викласти у такій редакції:

«визначають та за погодженням з Державним департаментом страхового фонду документації затверджують номенклатуру виробів та продукції, переліки об'єктів і споруд систем життєзабезпечення, транспортних зв'язків, об'єктів будівництва промислового і цивільного призначення, об'єктів культурної спадщини та унікальних документальних пам'яток, переліки техногенно та екологічно небезпечних об'єктів регіону та інших об'єктів, документація на які підлягає закладанню до обласних (регіональних) страхових фондів документації;

планують, координують, забезпечують фінансування та виконання робіт з формування, ведення та використання обласних (регіональних) страхових фондів документації відповідно до затверджених програм формування страхового фонду документації;

забезпечують стійку систему управління щодо формування, ведення та використання страхового фонду документації України».

10. У статті 24:

в абзацах другому і третьому частини третьої слова «підприємств, установ, організацій (незалежно від форм власності)» замінити словами «постачальників документів»;

частину п'яту після слів «Рада міністрів Автономної Республіки Крим» доповнити словами «органи місцевого самоврядування».

11. У частині першій статті 25 слова «юридичним особам послуги, пов'язані з використанням технічних засобів обробки інформації та її збереженням» замінити словами «постачальникам документів, іншим юридичним та фізичним особам відповідно до законодавства платні послуги у сфері створення, формування, ведення та використання страхового фонду документації».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 11 січня 2005 року.
№ 2310-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань «Забезпечення прав дітей в Україні. Охорона материнства та дитинства»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести парламентські слухання «Забезпечення прав дітей в Україні. Охорона материнства та дитинства» 7 червня 2005 року о 14 годині в залі пленарних засідань Верховної Ради України.

2. Кабінету Міністрів України до 15 травня 2005 року підготувати та подати до Верховної Ради України необхідні інформаційно-аналітичні матеріали з тематики парламентських слухань та конкретні пропозиції щодо рекомендацій парламентських слухань, а також визначити доповідачів із зазначених питань.

3. Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства разом з іншими заінтересованими комітетами Верховної Ради України внести пропозиції щодо рекомендацій парламентських слухань, здійснити необхідні заходи з організаційного та методичного забезпечення слухань.

4. Національній радіокомпанії України та Національній телекомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити пряму трансляцію парламентських слухань на першому каналі Національної радіокомпанії України та першому каналі Національної телекомпанії України.

5. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України здійснити матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 3 лютого 2005 року.
№ 2405-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Проблеми у сфері забезпечення охорони здоров'я і медичного обслуговування громадян України та шляхи їх розв'язання»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 6 липня 2005 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Проблеми у сфері забезпечення охорони здоров'я і медичного обслуговування громадян України та шляхи їх розв'язання».

2. Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства разом з Кабінетом Міністрів України, іншими центральними органами виконавчої влади, Академією медичних наук України здійснити необхідні заходи щодо організації та проведення зазначених парламентських слухань.

3. Запропонувати Кабінету Міністрів України до 1 квітня 2005 року підготувати і передати до Верховної Ради України необхідні інформаційно-аналітичні матеріали щодо ключових проблем у сфері забезпечення охорони здоров'я і медичного обслуговування громадян України та пропозиції щодо шляхів їх вирішення.

4. Запросити для участі в парламентських слуханнях членів Уряду України, представників органів державної виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, профільних міжнародних організацій, громадських організацій, спеціалістів наукових установ.

4. 5. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України здійснити в установленому порядку фінансування витрат на організацію та проведення парламентських слухань, а також їх відповідне матеріально-технічне забезпечення.

6. Національній телекомпанії України та Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку трансляцію парламентських слухань на першому каналі Національної радіокомпанії України та першому каналі Національної телекомпанії України, а також широке їх висвітлення у засобах масової інформації.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 3 лютого 2005 року.
№ 2406-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про «День Уряду України» у червні 2005 року

Відповідно до статті 85 Конституції України для здійснення парламентського контролю та з метою посилення уваги до проблеми соціального захисту дітей, зокрема до такого явища, як дитяча безпритульність, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 14 червня 2005 року «День Уряду України» у Верховній Раді України з порядком денним: «Про дитячу безпритульність в Україні та шляхи подолання цього явища».

2. Запропонувати Кабінету Міністрів України визначити доповідача, підготувати відповідні аналітичні та довідкові матеріали і надати їх Верховній Раді України до 9 червня 2005 року.

3. Комітетам Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму, з питань соціальної політики та праці та з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства за участю Кабінету Міністрів України підготувати проект Постанови Верховної Ради України із зазначеного питання.

4. Національній радіокомпанії України і Національній телекомпанії України, Інформаційному управлінню Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію «Дня Уряду України».

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 3 лютого 2005 року.
№ 2408-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про «День Уряду України» у червні 2005 року

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 14 червня 2005 року «День Уряду України» у Верховній Раді України з порядком денним: «Про посилення боротьби з наркоманією в Україні».

2. Запропонувати Кабінету Міністрів України визначити доповідача, підготувати відповідні аналітичні та довідкові матеріали і надати їх Верховній Раді України до 9 червня 2005 року.

3. Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства за участю Кабінету Міністрів України підготувати проект Постанови Верховної Ради України із зазначеного питання.

4. Національній радіокомпанії України і Національній телекомпанії України, Інформаційному управлінню Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію «Дня Уряду України».

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 3 лютого 2005 року.
№ 2409-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про «День Уряду України» у квітні 2005 року

Відповідно до статті 85 Конституції України щодо здійснення парламентського контролю з метою посилення уваги до проблем комплексного вирішення питань ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та з нагоди 19-х роковин Чорнобильської катастрофи Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 12 квітня 2005 року «День Уряду України» у Верховній Раді України з порядком денним: «19-ті роковини Чорнобильської катастрофи. Стан виконання законодавства України щодо комплексного вирішення питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи».

2. Запропонувати Кабінету Міністрів України визначити доповідача, підготувати відповідні аналітичні та довідкові матеріали і надати їх Верховній Раді України до 7 квітня 2005 року.

3. Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи разом з іншими заінтересованими комітетами узагальнити пропозиції народних депутатів України і матеріали, які будуть подані Кабінетом Міністрів України, підготувати співдоповідь та проект Постанови Верховної Ради України із зазначеного питання.

4. Національній радіокомпанії України і Національній телекомпанії України, Інформаційному управлінню Апарату Верховної Ради України забезпечити в установленому порядку пряму трансляцію «Дня Уряду України».

Голова Верховної Ради В. ЛИТВИН.

м. Київ, 3 лютого 2005 року.
№ 2410-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про «День Уряду України» у травні 2005 року

Відповідно до статті 85 Конституції України в порядку контролю за діяльністю органів виконавчої влади щодо здійснення заходів, спрямованих на вступ України до СОТ, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести «День Уряду України» у Верховній Раді України 10 травня 2005 року з таким порядком денним: «Про хід виконання заходів щодо вступу України до СОТ».

2. Кабінету Міністрів України визначити доповідачів, підготувати аналітичні та довідкові матеріали із зазначеного питання і подати їх для вручення народним депутатам України до 25 квітня 2005 року.

3. Комітету Верховної Ради України з питань Європейської інтеграції разом з іншими заінтересованими комітетами Верховної Ради України підготувати проект Постанови Верховної Ради України з питання, що розглядатиметься на «Дні Уряду України».

4. Доручити Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити пряму трансляцію «Дня Уряду України» із зазначеного питання на першому каналі Українського радіо.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 3 лютого 2005 року.
№ 2412-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про проведення парламентських слухань на тему: «Соціальне страхування та соціальне забезпечення в Україні: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Провести 10 травня 2005 року о 15 годині в залі пленарних засідань Верховної Ради України парламентські слухання на тему: «Соціальне страхування та соціальне забезпечення в Україні: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку».

2. Кабінету Міністрів України до 1 квітня 2005 року:

підготувати та подати до Верховної Ради України необхідні інформаційно-аналітичні матеріали з тематики парламентських слухань та конкретні пропозиції щодо рекомендацій парламентських слухань, а також визначити доповідачів із зазначених питань;

за участю Національної академії наук України, галузевих академій, профільних наукових установ розробити та внести на розгляд учасників парламентських слухань проект концепції реформування системи соціального захисту в Україні.

3. Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці разом з іншими заінтересованими комітетами Верховної Ради України внести пропозиції щодо рекомендацій парламентських слухань, здійснити необхідні заходи з організаційного та методологічного забезпечення слухань.

4. Запросити для участі в парламентських слуханнях членів Уряду України, керівників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, керівників соціальних страхових фондів, представників організацій роботодавців, професійних спілок, інших громадських організацій, наукових та консультаційних установ.

5. Національній радіокомпанії України та Національній телекомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити пряму трансляцію парламентських слухань на першому каналі Національної радіокомпанії України та першому каналі Національної телекомпанії України.

6. Управлінню справами Апарату Верховної Ради України здійснити матеріально-технічне забезпечення проведення парламентських слухань.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
13 січня 2005 року.
№ 2334-IV.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про фінансове співробітництво

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про фінансове співробітництво, підписану 20 лютого 2004 року в м. Берліні, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 19 січня 2005 року.
№ 2359-IV.

Закон України

Про внесення зміни до статті 19 Закону України «Про звернення громадян»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину першу статті 19 Закону України «Про звернення громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 47, ст. 256) після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«у разі прийняття рішення про обмеження доступу громадянина до відповідної інформації при розгляді заяви чи скарги скласти про це мотивовану постанову».

У зв'язку з цим абзаци третій — десятий вважати відповідно абзацами четвертим — одинадцятим.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 20 січня 2005 року.
№ 2384-IV.

Закон України

Про внесення зміни до статті 3 Закону України «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У частині першій статті 3 Закону України «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 1, ст. 1) слова «а її розмір не може перевищувати 70 відсотків від оціночної вартості предмета іпотеки» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 20 січня 2005 року.
№ 2378-IV.

Окремі положення держбюджету знову неконституційні

■ **КОНСТИТУЦІЙНЕ СУДОЧИНСТВО**

Із Рішення Конституційного Суду України від 1 грудня 2004 року №20-рп/2004 у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 44, 47, 78, 80 Закону України «Про державний бюджет України на 2004 рік» та конституційним поданням Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин другої, третьої, четвертої статті 78 Закону України «Про державний бюджет України на 2004 рік» (справа про зупинення дії або обмеження пільг, компенсацій і гарантій)

Конституційний Суд України розглянув на пленарному засіданні справу за конституційними поданнями 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 44, 47, 78, 80 Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» та Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин другої, третьої, четвертої статті 78 Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» від 27 листопада 2003 року №1344-IV.

Заслухавши суддю-доповідача В. Іващенка, пояснення представників сторін та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України, зокрема, **встановив**:

Суб'єкт права на конституційне подання — 54 народних депутати України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 44, 47, 78, 80 Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» (далі — Закон).

Як зазначено у конституційному поданні, підставою для звернення до Конституційного Суду України є наявність спору «щодо відповідності окремих вимог Конституції України та окремих статей Закону та практична необхідність в офіційній інтерпретації його положень у зв'язку із зверненням громадян стосовно надання їм встановлених законами України пільг, компенсацій і гарантій».

На думку народних депутатів України, прийняття Верховною Радою України статей 44, 47, 78, 80 Закону призведе до серйозного погіршення матеріального стану громадян, які користуються законодавчо встановленими для них пільгами, компенсаціями і гарантіями, та членів їх сімей. Крім того, як стверджується у клопотанні, в Законі проігноровано вимоги статті 2 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо пільг для ветеранів війни і членів їх сімей, встановлених раніше законодавством України і колишнього Союзу РСР, які не можуть бути скасовані без рівноцінної заміни.

Народні депутати України також наголошують, що Верховна Рада України, зупиняючи Законом дію положень окремих законодавчих актів України у частині надання пільг, компенсацій і гарантій, які фінансуються з бюджетів усіх рівнів, перевищила надані їй Конституцією України повноваження та порушила вимоги статей 19, 22, 46, 48, 64, 85, 92 Основного Закону України.

Суб'єкт права на конституційне подання — Верховний Суд України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення частин другої, третьої, четвертої статті 78 Закону. На його думку, приймаючи зазначені норми Закону, Верховна Рада України діяла всупереч вимогам Конституції України та Закону України «Про статус суддів», які гарантують незалежність суддів, забороняють у будь-який спосіб впливати на них під час здійснення правосуддя та встановлюють обов'язок держави забезпечувати фінансування і належні умови для функціонування судів і діяльності суддів шляхом визначення в державному бюджеті України окремо видатків на утримання судів.

Конституційний Суд України, зважаючи на те, що конституційні подання стосуються того самого питання, Ухвалою від 7 липня 2004 року об'єднав їх в одне конституційне провадження у справі.

Вирішуючи питання щодо конституційності наведених у конституційних поданнях норм Закону, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до правової позиції Конституційного Суду України, оскільки для значної кількості громадян України пільги, компенсації і гарантії, право на які передбачено чинним законодавством, є додатком до основних джерел існування, необхідною складовою конституційного права на забезпечення достатнього життєвого рівня (стаття 48 Конституції України), який принаймні не може бути нижчим від прожиткового мінімуму, встановленого законом (частина третя статті 46 Конституції України), то звуження змісту та обсягу цього права шляхом прийняття нових законів або внесення змін до чинних законів за статтею 22 Конституції України не допускається. Зупинення його дії можливе за умови введення відповідно до пункту 31 частини першої статті 85, пункту 19 частини першої статті 92 Конституції України надзвичайного стану (стаття 64 Конституції України) (Рішення Конституційного Суду України від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002 у справі щодо пільг, компенсацій і гарантій).

Однак практика ревізування пільг, компенсацій і гарантій триває.

Зокрема, на підставі частини п'ятої статті 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щорічно, до 5 травня, інвалідам війни повинна виплачуватися разова грошова допомога у розмірах: інвалідам І групи — десять мінімальних пенсій за віком; ІІ групи — вісім мінімальних пенсій за віком; ІІІ групи — сім мінімальних пенсій за віком. Проте статтею 44 Закону розміри такої допомоги зменшено.

Це суперечить вимогам статті 2 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», згідно з якою права та пільги для ветеранів війни і членів їх сімей, встановлені раніше законодавством України і законодавством колишнього Союзу РСР, не можуть бути скасовані без їх рівноцінної заміни (частина друга); нормативні акти органів державної влади та органів місцевого самоврядування, які обмежують права і пільги ветеранів війни, передбачені цим Законом, є недійсними (частина третя).

Конституційний Суд України не раз розглядав питання щодо конституційності положень законів України про державний бюджет України в частині обмеження пільг, компенсацій і гарантій, на які відповідно до чинного законодавства мають право окремі категорії працівників бюджетних установ.

Правова позиція Конституційного Суду України з питань обмеження пільг, компенсацій і гарантій військовослужбовців та працівників правоохоронних органів полягає в тому, що комплекс організаційно-правових та економічних заходів, спрямованих на забезпечення їх соціального захисту та їх сімей, зумовлений не втратою працездатності, безробіттям або відсутністю достатніх засобів для існування (стаття 46 Конституції України), а особливістю професійних обов'язків, пов'язаних з ризиком для життя та здоров'я, певним обмеженням конституційних прав і свобод, у тому числі права заробляти матеріальні блага для забезпечення собі і своїй сім'ї рівня життя, вищого за прожитковий мінімум. Здійснення таких заходів не залежить від розміру їх доходів чи наявності фінансування із бюджету, а має безумовний характер (рішення Конституційного Суду України від 6 липня 1999 року № 8-рп/99 у справі щодо права на пільги; від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002 у справі щодо пільг, компенсацій і гарантій; від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004 у справі про соціальний захист військовослужбовців та працівників правоохоронних органів).

Водночас згідно з частинами третьою, четвертою статті 78 Закону пільги, передбачені частиною першою цієї статті, надаються лише у разі, якщо грошові доходи військовослужбовців, працівників правоохоронних органів менше величини прожиткового мінімуму, встановленої для працездатних осіб (частина третя), а розмір наданих пільг у грошовому еквіваленті разом з грошовими доходами не повинен перевищувати величини прожиткового мінімуму, встановленої для працездатних осіб (частина четверта). Як зазначено в Рішенні Конституційного Суду України від 17 березня 2004 року № 7-рп/2004 (справа про соціальний захист військовослужбовців та працівників правоохоронних органів), це означає фактичне зупинення дії передбачених законами України пільг для військовослужбовців та працівників правоохоронних органів, що є порушенням гарантованого державою права на їх соціальний захист та членів їх сімей.

Конституція України закріплює обов'язок держави забезпечувати фінансування та належні умови для функціонування судів і діяльності суддів (частина перша статті 130) як складову конституційних гарантій їх незалежності і недоторканності (частина перша статті 126). Відповідно до правової позиції Конституційного Суду України зменшення видатків державного бюджету України на фінансування судів і суддів не забезпечує повного і належного здійснення правосуддя, нормального функціонування судової системи, що може призвести до зниження довіри громадян до державної влади, загрози реалізації гарантованого Конституцією України права людини і громадянина на судовий захист (Рішення Конституційного Суду України від 20 березня 2002 року № 5-рп/2002 у справі щодо пільг, компенсацій і гарантій).

Тобто норми про матеріальне і побутове забезпечення суддів, їх соціальний захист, встановлені статтями 44, 45 Закону України «Про статус суддів», не можуть бути скасовані чи знижені без відповідної компенсації. Надання суддям передбачених цим Законом пільг, компенсацій і гарантій не може ставитися у залежність від грошових доходів суддів та від бюджетного фінансування.

Отже, положення статті 44, частин другої, третьої, четвертої статті 78 Закону є такими, що суперечать конституційному припису, згідно з яким у разі прийняття нових законів або внесення змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу наявних прав і свобод (частина третя статті 22), та не відповідають вимогам частини п'ятої статті 17, статей 126, 130 Конституції України (є неконституційними).

Вирішуючи питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 47, частини першої статті 78, статті 80 Закону, Конституційний Суд України виходить з такого.

Положеннями статті 47 Закону визначено порядок виконання Державним казначейством України рішень, які приймаються органами державної влади, що відповідно до закону мають право на їх застосування, про стягнення коштів з рахунків, на яких обліковуються кошти державного бюджету.

За частиною першою статті 78 Закону керівники бюджетних установ утримують чисельність працівників, військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, органів і установ виконання покарань, податкової міліції (далі —працівників) та здійснюють фактичні видатки на заробітну плату (грошове забезпечення), включаючи видатки на премії та інші види заохочень чи винагород, матеріальну допомогу, лише в межах фонду заробітної плати (грошового забезпечення), затвердженого для бюджетних установ у кошторисах.

Відповідно до положень частини першої статті 80 Закону з метою покриття ризиків втрат бюджету, пов'язаних з проведенням податкової реформи, та досягнення реальності і збалансованості державного та місцевих бюджетів зупиняється на 2004 рік дія низки положень законодавчих актів.

Частиною другою статті 80 Закону встановлено, що в 2004 році положення і норми, визначені окремими законами України, реалізуються у розмірах і порядку, визначених Кабінетом Міністрів України, в межах видатків, врахованих у розрахунках до державного бюджету України та місцевих бюджетів на 2004 рік.

Народні депутати України стверджують, що прийняття Верховною Радою України наведених положень Закону призведе до істотного погіршення матеріального становища громадян, які користуються пільгами, компенсаціями і гарантіями, встановленими законами України.

Однак у більшості положень зазначених статей Закону йдеться не про надання пільг, компенсацій і гарантій громадянам та членам їх сімей, а про врегулювання інших правовідносин.

До того ж суб'єкт права на конституційне подання не навів правового обґрунтування неконституційності положень статті 47, частини першої статті 78, статті 80 Закону, наявність якого є обов'язковою відповідно до пункту 4 частини другої статті 39 Закону України «Про Конституційний Суд України», а також аргументів щодо їх зв'язку з обмеженням соціальних прав громадян, з чим де-факто погодився представник народних депутатів України на пленарному засіданні Конституційного Суду України.

Конституційне подання не містить також правового обґрунтування твердження народних депутатів України про те, що Верховна Рада України, зупиняючи відповідно до частини першої статті 80 Закону дію положень зазначених законодавчих актів України, перевищила надані їй Конституцією України повноваження та порушила вимоги положень статей 19, 22, 46, 48, 64, 85, 92 Конституції України.

Отже, конституційне провадження у справі в частині перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) положень статті 47, частини першої статті 78, статті 80 Закону підлягає припиненню на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

Виходячи з викладеного, Конституційний Суд України **вирішив**:

1. Визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), такі положення Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік»:

1) статті 44, якими встановлено, що у 2004 році виплата щорічної разової допомоги відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» здійснюється у таких розмірах: інвалідам війни І групи — 195 гривень, інвалідам війни ІІ групи — 160 гривень, інвалідам війни ІІІ групи — 130 гривень, учасникам бойових дій — 120 гривень, особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — 195 гривень, членам сімей загиблих та дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій і учасників війни, визнаних за життя інвалідами, — 65 гривень;

2) частин другої, третьої, четвертої статті 78, відповідно до яких:

— витрати на безоплатне або пільгове матеріальне і побутове забезпечення, на яке згідно із законами України мають право окремі категорії працівників, здійснюються за рахунок і в межах бюджетних асигнувань на утримання цих бюджетних установ. До таких витрат належать: забезпечення форменим одягом, речовим майном, службовим обмундируванням; забезпечення безоплатною медичною допомогою; надання санаторно-курортного лікування та відпочинку для оздоровлення; надання жилого приміщення або виплата грошової компенсації за піднайом (найом) жилого приміщення; знижка плати за користування житлом (квартирної плати), паливом, телефоном та плати за комунальні послуги (водопостачання, газ, електрична та теплова енергія); безоплатний проїзд і перевезення багажу; безоплатне встановлення квартирної охоронної сигналізації і користування нею;

— пільги, компенсації і гарантії, на які згідно з законами України мають право окремі категорії працівників бюджетних установ, щодо знижки плати за користування житлом (квартирної плати), паливом, телефоном та плати за комунальні послуги (водопостачання, газ, електричну та теплову енергію), безоплатного проїзду всіма видами міського пасажирського транспорту (за винятком таксі) та автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських маршрутів надаються у разі, якщо грошові доходи цих працівників менше величини прожиткового мінімуму, встановленої для працездатних осіб;

— розмір наданих пільг у грошовому еквіваленті разом з грошовими доходами зазначених працівників не повинен перевищувати величини прожиткового мінімуму, встановленої для працездатних осіб.

2. Припинити конституційне провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 47, частини першої статті 78, статті 80 Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік».

3. Положення Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік», визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України цього Рішення.

4. Рішення Конституційного Суду України є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене.

Може знадобитися й довідка

Який час роботи береться до уваги при призначенні «наукової» пенсії та якими документами необхідно його підтверджувати?

Ольга БАЗИЛЬЧУК. Закарпаття.

Відповідно до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 20 листопада 2003 року постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2004 року. № 257 затверджено Перелік посад наукових (науково-педагогічних) працівників підприємств, установ, організацій, вищих навчальних закладів III—IV рівнів акредитації, перебування на яких дає право на призначення пенсії та виплату грошової допомоги у разі виходу на пенсію відповідно до статті 24 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність». Крім того, до наукового стажу також зараховуються:

— час роботи осіб, які мають науковий ступінь, за спеціальністю відповідно до групи спеціальностей галузі науки, з якої присуджено науковий ступінь, з дня зайняття посади за цією спеціальністю;

— час роботи наукових (науково-педагогічних) працівників на виборних посадах в державних органах, партійних, профспілкових, комсомольських, кооперативних та інших громадських організаціях), якщо цій роботі безпосередньо передувала і після неї слідувала наукова робота;

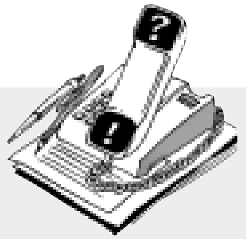
— час навчання в аспірантурі чи ад'юнктурі за денною (очною) формою навчання випускникам аспірантури, ад'юнктури.

Основним документом для визначення стажу наукової роботи є трудова книжка та інші документи, які відповідно до чинного законодавства підтверджують стаж наукової роботи. Якщо із записів у трудовій книжці чітко не можна визначити правовий статус наукової установи, статус структурного підрозділу, що підтверджує науковий напрям його діяльності, або з назви посади безпосередньо не випливає її науковий напрям, додатково надається уточнююча довідка з підприємства.

Володимир МАКСИМЧУК, заступник керівника управління Федерації профспілок України з питань соціального захисту.

СУСПІЛЬСТВО

ВІВТОРОК, 15 ЛЮТОГО 2005 ▪ № 28 (3528)

ДІАЛОГ:

Служба побуту в Києві постійно розвивається

Телефонуйте нам за номером 8 (044) 454-86-44 щодня до 18 години. Листи із запитаннями надсилайте на адресу редакції

Що робити з аденоїдами?

Моєму синові три роки, у нього виявили аденоїди. Оперувати, кажуть, ще дуже рано. Порадьте, що можна зробити і чи можна вилікувати цю хворобу без оперативного втручання?

Олена М.

Хмельницький.

Відповідає керівник Київського науково-практичного міського центру ендоскопічної риноларингології, доцент кафедри лор-хвороб академії післядипломної освіти імені П. Шупика Богдан БІЛЬ:

— Операція — це завжди травма, тому до неї необхідно вдаватися у крайньому разі, після ретельних обстежень і лікувань.

Аденоїди мають три ступені гіпертрофії (збільшення). Спочатку необхідно виявити ступінь і причину, а тоді, відповідно, призначати лікування. Часто допомагають звичайні гомеопатичні препарати, які підвищують загальний імунітет організму.

Багатьох виліковує промивання. Воно звільняє носову порожнину від слизу, а отже, минає і запалення.

Якщо консервативна терапія дитині не допомагає, призначаємо антибіотики. Але попередньо перевіряємо флору носоглотки на чутливість, адже кожному організмові потрібні свої ліки.

Характерною особливістю аденоїдів є те, що у дванадцять—тринадцять років вони зменшуються у розмірі, точніше: організм росте, а вони залишаються такими само і вже рідко кого турбують.

Пільгові путівки

Чи є тепер, у зимовий період, пільгові путівки на відпочинок?

Віра БІЛЯВИНА.

Миргород Полтавської області.

Відповідає заступник директора виконавчої дирекції Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності Сергій БУРИНСЬКИЙ:

— Згідно із Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням», за рахунок коштів фонду надають путівки на санаторно-курортне лікування застрахованим особам та членам їхніх сімей.

Відповідно до інструкції про порядок планування, обліку, видачі путівок на санаторно-курортне лікування та оздоровлення застрахованих осіб і членів їхніх сімей, затвердженої постановою правління фонду від 24.12.2001 року № 51 (із змінами та доповненнями), путівка надається застрахованій особі за основним місцем роботи на підставі рішення комісії (уповноваженого) із соціального страхування з частковою оплатою в розмірі 10, 30, 50 відсотків її вартості або безплатно з урахуванням матеріального стану застрахованої особи.

Путівки на відпочинок за рахунок коштів фонду не оплачуються.

Чи потрібно реєструватися?

Я переїхала з Харкова до Києва. Влаштувалася тут на роботу, наймаю квартиру. Але мене хвилює питання з приводу прописки. Чи повинна я її оформляти?

Інна НОСИК.

Київ.

Як повідомили у департаменті зв'язків з громадськістю Міністерства внутрішніх справ України, відповідно до ст. 3 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» поняття «місце проживання» визначається як адміністративно-територіальна одиниця, на території якої особа проживає строком понад шість місяців на рік.

Згідно зі ст. 6 цього Закону громадяни України зобов'язані протягом десяти днів після прибуття до нового місця проживання зареєструвати місце проживання.

Для реєстрації місця проживання фізична особа подає:

— письмову заяву;
— паспорт;
— квитанцію про сплату державного мита або документ про звільнення його від сплати;
— два примірники талона зняття з реєстрації за попереднім місцем проживання.

Зразки потрібних для реєстрації документів затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 28 липня 2004 року № 985.

Допомога на дитину

Минулого року моя дружина народила третю дитину, перейшла з декрету в декрет. Колгосп, в якому вона працювала, розпався, тож гроші по догляду за дітьми їй виплачує районний відділ соціального забезпечення. Будь ласка, поясніть, яку одноразову допомогу у разі народження третьої дитини їй мали виплатити і скільки вона має отримувати щомісяця?

Василь Н.

Чернівецька область.

Як повідомили в Міністерстві України у справах сім'ї, дітей та молоді, виплата одноразової допомоги у разі народження дитини особам, не застрахованим у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування (непрацюючим), здійснюється органами праці та соціального захисту населення за місцем проживання відповідно до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми».

Законом України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» (стаття 66) було встановлено, що у 2004 році одноразова допомога у разі народження дитини незастрахованим особам надавалася у розмірі 360 гривень. У такому розмірі вона виплачувалася до 1 липня 2004 року.

З 1 липня 2004 року у зв'язку із внесенням змін до зазначеної статті ця допомога виплачувалася в розмірі 724, 46 гривні.

Ураховуючи, що з початку поточного року збільшено розмір прожиткового мінімуму на одну особу, з 1 січня 2005 року ця допомога надається у розмірі 764 гривні.

Отже, дружина заявника мала отримати одноразову допомогу у разі народження дитини у тому розмірі, в якому цей вид допомоги виплачувався на час народження дитини.

Стосовно розміру допомоги на дитину до досягнення нею трирічного віку повідомляємо таке.

У 2004 році для непрацюючих осіб розмір цієї допомоги становив 42,5 гривні на місяць.

Статтею 57 Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» встановлено, що у 2005 році допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років надається незастрахованим особам у розмірі 100 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму. Отже, з 1 січня поточного року ця допомога надається у розмірі 90 гривень на місяць.

У разі народження двох і більше дітей допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку надається на кожну дитину.

Служба побуту в столиці

У Києві важко знайти вкрай необхідну службу побуту. Хімчистки, наприклад, зазвичай приватні. І ціни там відповідні. А відремонтувати годинник чи ланцюжок і зовсім проблема. Знаю, що в Чернівцях роботу таких служб поновили. Чи очікується відновлення служби побуту в столиці?

Алла ШАПОВАЛ.

Київ.

Відповідає начальник Головного управління побутового обслуговування та ринків Василь ЩЕРБЕНКО:

— Під час ринкових перетворень згідно з вимогами чинного законодавства України сфера побутового обслуговування населення пройшла процес комерціалізації та приватизації. Відбулися організаційні та структурні зміни. Великі підприємства та об'єднання розділилися на окремі підрозділи з різною формою власності. Але це не вплинуло на сферу побутового обслуговування.

Навпаки, протягом останніх шести років мережа об'єктів побуту збільшилася практично втричі і складає нині понад три тисячі суб'єктів господарювання. Найбільші з них — будинок побуту «Столичний» і «Оболонь», підприємство комплексного обслуговування «Світанок» та інші. Також у Києві діє понад 40 хімчисток з мережею приймальних пунктів (їх аж 150), 50 об'єктів з виготовлення та надання ювелірних послуг, 90 майстерень з ремонту годинників, 95 майстерень з ремонту теле-, радіо- та відеоапаратури, 870 салонів краси та перукарень тощо.

Прискорений розвиток сфери побуту створив здорову конкуренцію між підприємствами побутового обслуговування. І внаслідок цього в місті діє мережа об'єктів побутового обслуговування, яка розрахована на людей з різним рівнем достатку.

Чинним законодавством України державного регулювання тарифів на побутові послуги не встановлено. Ціни залежать від собівартості та співвідношення між попитом та пропозицією. Незахищеним категоріям населення побутові послуги надаються зі значною знижкою або безкоштовно, в рамках міської програми «Турбота», за направленнями територіальних відділів соціального захисту населення та райдержадміністрацій. У реалізації цієї програми в 2004 році взяли участь 670 побутових підприємств, їхні пільгові послуги отримали 65 тисяч малозабезпечених мешканців Києва.

Отже, служба побуту в Києві не припиняла своєї діяльності, а постійно розвивалась.

На основі фірми «Світанок» діє інформаційна служба побуту. За телефоном 0-63 можна дізнатися, де і як отримати необхідні побутові послуги. Крім того, створено довідник служби побутового обслуговування Києва. Про напрям їх діяльності споживач може дізнатися, зателефонувавши у відділ побутового обслуговування районної державної адміністрації за місцем проживання чи роботи.

Солдат чи опікун?

Чи матиме звільнення від призову до української армії юнак важкої долі? Зростав він під опікою бабусі й дідуся, котрі замінили йому батьків. Тепер їм вже за сімдесят років, обоє інваліди II групи. Закінчивши навчання, він уже сам опікується старенькими. Хоча бабуся має й рідного сина, проте він інвалід III групи і часто перебуває в лікарні.

Врахувавши ці обставини, комісія військкомату у вересні 2000 року визнала юнака непридатним до стройової служби в мирний час. Але придатним до нестройової — у воєнний, з переглядом у вересні 2005 року. Тож чи може він сподіватися на звільнення від призову?

О. ЧУПАХІН.

Слов'яносербськ Луганської області.

У прес-службі Міністерства оборони України повідомили:

— Стосовно першої частини запитання: відповідно до пункту «д» частини 2 статті 17 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» відстрочка від призову за сімейними обставинами, за їх бажанням, надається призовникам, які мають на своєму утриманні: непрацездатних осіб, під опікою, піклуванням або на утриманні яких перебував призовник, якщо немає інших працездатних осіб, зобов'язаних відповідно до законодавства їх утримувати.

Стосовно другої частини запитання слід зазначити, що відповідно до частини 1 статті 18 Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» від призову на строкову військову службу в мирний час звільняються громадяни, визнані за станом здоров'я непридатними до військової служби в мирний час.

Як видно з листа заявника, призовник у вересні 2000 року був визнаний призовною комісією непридатним до військової служби в мирний час, обмежено здатним у воєнний час, у зв'язку з чим він був зарахований на облік військовозобов'язаних та у вересні 2005 року підлягатиме повторному медичному переосвідченню, яке проводиться один раз на п'ять років до виповнення військовозобов'язаному 25 років. У разі визнання його під час медичного переосвідчення придатним до військової служби, він буде зарахований на облік призовників і підлягатиме виклику на призовну комісію для розгляду питання стосовно виконання ним загального військового обов'язку.

На сторінці використані малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Є охота до охоти

Степова Миколаївщина бідна лісами. Якщо в Україні відсоток лісистості становить 12%, то в області ледь дотягує до трьох. Тому тут давно перевелися і кабани, і олені. Мало лісу — мало дичини. Унаслідок чого ні мисливський, ні лісовий бізнес не процвітає.

Вознесенському районові пощастило. Свого часу лісорозведенням тут займалися активно. Починаючи з XIX століття, ліси саджали повсюдно. І нині показник лісистості вдвічі більший, ніж у цілому по області. У місцевому лісгоспі, одному з найбільших на Миколаївщині, намагаються заробляти гроші самостійно. Заробляють, слід сказати, пристойно. Рівно стільки ж, скільки виділяється з держбюджету. Займаються переробкою дерева. І хоч деревина в нас низькосортна, на рік пиляють до десяти тисяч кубометрів лісу. На своїх же верстатах її обробляють, одержують дошки, роблять ящики, піддони. Продають. Частина йде на дрова. Займаються в лісгоспі і сільським господарством, вирощують зернові, соняшник. Є навіть власна олійниця.

Останнім часом зріс попит на декоративні дерева. І тут лісники підлаштовуються під умови ринку. Вирощують близько 40 видів дерев. Причому, уклали договір із заповідником Асканія-Нова, де беруть насіння або саджанці унікальних видів і розводять у себе. Наприклад, дуб пірамідальний і дуб червоний ростуть тільки у Вознесенському лісгоспі й Асканії-Новій. А ялівцеві дерева, саджанці яких теж мають попит, зовсім не схожі на кримського низькорослого родича. Тут це височенні красені, деяким по 200 років. Аромати в такому гайочку надзвичайні.

Та от вирішили у Вознесенському лісгоспі здати свої угіддя в оренду. Супротивників у цієї ідеї було набагато більше, ніж прихильників. Воно й зрозуміло. А раптом нові орендарі набудують закладів для власних розваг, погублять ліс, винищать тварин?

Рік тому 10% мисливських угідь з 52 тисяч гектарів лісгосп передав в оренду на 49 років товариству мисливців і рибалок Вознесенська. І ліс, і земля під ним залишилися в державному лісовому фонді. Тому побоюватися нема чого. Ніхто не натягне колючий дріт і не заборонить ходити до лісу.

Нові господарі погодилися на всі умови, виставлені лісгоспом. Головні — це проведення біотехнічних заходів, охорона лісових і мисливських угідь, розведення дичини, будівництво ставків і їх зариблення, створення можливостей для спортивної риболовлі й полювання, полювання на пільгових умовах для місцевих жителів і навіть організація екскурсій у ліс для школярів.

Уже сьогодні можна сказати, що в більшому виграші виявилися орендодавці. Раніш на ведення мисливського господарства лісгосп витрачав свої або бюджетні кошти. На рік виходило до 45 тисяч гривень. Тепер мало того, що ні копійки не витрачають, то ще й одержують орендну плату. Хай невелику, але 4,5 тисячі гривень чистими. До слова сказати, на мільйоні гектарів угідь в області ніхто не заробляє і гривні за оренду.

Приростає і живність лісова. Якщо рік тому товариству мисливців і рибалок передали сто диких кабанів, то сьогодні їх 150. Оленів стало 65, було 50. Старожили — 25-літня родина оленів — уже вироджуються. Найближчим часом сюди привезуть трьох молодих самців. Нові господарі не тільки зацікавлені у використанні браконьєрства, а й реально борються з цим злом. Раніш дуже багато зайців і козуль попадали в тенета. У кращому разі браконьєри забирали вбитих тварин, у гіршому — тварина кілька днів конала в сильці. Бувало, браконьєрством займалися навіть єгері. Тепер на орендованій території порядок, незаконне полювання не допускається.

Свою вигоду мають і місцеві любителі ловів. Вони можуть безплатно полювати на пернату дичину і зайця. А за пільговою ціною одержують ліцензії на кабана й оленя. До речі, комерційна вартість ліцензії на кабана 100 доларів.

І все-таки, запевняє мене начальник Вознесенського державного лісгоспу Юрій Крет, мисливське господарство ніколи свої витрати не окупить. Отут уже дозвольте сильно засумніватися. Знаю, що в Крим, Карпати, Центральну Україну мисливці з-за кордону в чергу шикуються. У Криму на вальдшнепів полюють італійці, у Київській, Черкаській областях — німці на оленів та кабанів. То невже в нас цей бізнес не принесе доходу?

— Звичайно, через роки, може, ситуація зміниться, — продовжує Юрій Всеволодович. — А поки що наші орендарі просто впорядковують свої володіння. І повчитися в них є чого. На березі річки збудували кілька мисливських будиночків, неподалік — готель. Будують вольєри для розведення дичини. Усе робиться грунтовно. У вольєрі для випробувань мисливці можуть потренуватися, спробувати свої сили. Буде і вольєр для натаскування собак мисливських порід. Витрат усе це потребує дуже великих. Будівництво, годівля тварин, догляд, охорона.

Не варто лукавити. Люди, які вкладають гроші в мисливські угіддя, — не з бідних. А що стосується прибутків, то доречний інший приклад. Якщо людина будує церкву власним коштом, невже вона планує хоч коли-небудь одержати дохід? Вкладення грошей у природу, схоже, така само богоугодна справа.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

■ ЮВІЛЕЇ

«Приазовской нови» — 70

Запорізька область. На святі однієї з найстаріших газет області вшановували не тільки співробітників редакції, а й читачів, поліграфістів, авторський актив. Працівники культури району підготували чудовий концерт, в якому вміло використовували історію газети, її сьогодення. Талановиті виступи самодіяльних артистів, як кажуть, брали за живе і ятрили душу...

Як і спогади ветеранів газетного цеху, котрі дотепер віддають себе з лишком улюбленій роботі. Тетяну Бабак, грамотну нещодавню випускницю школи в 1967-му попросили «почитати» оригінали. Так і залишилася в редакції, нині оператор комп'ютерного набору. Василь Царьков, фотокореспондент, віддав «Приазовской нови» 40 років.

Газета-ювіляр авторитетна серед передплатників (а їх майже чотири тисячі), одна з кращих в області. Вона послідовно, без надриву і шарахань, відстоює інтереси держави і приазовців, вирізняється оперативністю і професіоналізмом.

— Сподіваємося, наша газета буде затребувана за будь-якої політичної погоди, тому що інформованість жителів району, створення його літопису було і залишається головним завданням «Приазовской нови», — справедливо відзначив її редактор Леонід Тимофєєв.

Нових читачів вам, колеги!

Іван ІЛЛЯШ.

Романси талановитої актриси Лариси

■ ТВОРЧІ ЗУСТРІЧІ

Хто не чув хоча б одну з авторських програм «Вечірній клуб актриси Лариси», які звучать вечорами по Українському радіо щосуботи? Мабуть, нема таких. А якщо хтось і досі справді не мав можливості почути, той багато втратив. А ще Лариса Недін веде на українському радіо не менш популярні програми «Від суботи до суботи», «І знову зустріч».

Можливо, через те, що вона така відома в Україні, недавно так багато прийшло слухачів до Будинку актора в Києві, на її творчий вечір «Любове сокровенна». Так багато, що не було де сісти, ні стати. Проте невдовзі стало зрозуміло: така увага слухачів до неї і як до виконавиці романсів. Сучасних. На слова більш і менш відомих авторів. Які звучали під акомпанемент на піаніно переважно молодих композиторів.

Отже, того вечора, за визначенням самої Лариси, звучали сучасні міські українські романси у бездоганному виконанні актриси. Перший її вечір романсу відбувся 1998 року в Національній філармонії. Отоді вона вперше рішуче відкинула вкорінене за радянських часів твердження: такого жанру не існує, а хто полюбляє романси, у того буржуазний смак. Той вечір мав неабиякий успіх. А цей?

Цей вечір заслуженої артистки України Лариси Недін присвячувався її ювілею. І, можливо, тому був особливий. Своєю єдністю почуттів і душ виконавиці та слухачів. Бо романс, що межує між піснею і музикою, виконується лише один раз, для певної категорії слухачів, і більше не повторюється. Особливий своєю щирістю й добротою.

Самобутню звукову неповторність посилювала виконавська майстерність Лариси. Адже вона професійна драматична актриса. Після закінчення Київського державного інституту театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого працювала в Чернівецькому музично-драматичному театрі ім. О. Кобилянської. Потім — у столичних театрах-студіях «Будьмо», «Сузір'я». Чимало цікавих ролей зіграла у театрах і кіно. Вона — лауреат кількох міжнародних і всеукраїнських конкурсів. Навіть літературної премії «Тріумф». Пише Лариса вірші для дітей та лірику. У її творчому доробку дитячі книжечки «Дякую тобі, Боже», «Хитре Лисенятко» та книга лірики «Світ, приречений на гріховність». Друкується в періодиці.

Та чи не найбільше її талант проявився у згадуваних радіопрограмах і виконанні романсів.

— Я щиро вірю, — каже Лариса Миколаївна, — що у своєму духовному зростанні українська нація сягне вершин, коли нормою стане, що в кожній родині, на маленьких сімейних святах співатимуть не лише українські народні пісні, а й вишуканий саме міський романс. Цей жанр значною мірою формуватиме художній смак, прищеплюватиме любов до високого поетичного слова. А в гармонійному поєднанні з прекрасною музикою дивуватиме й бентежитиме неприхованою щирістю почуттів і виконавців, і слухачів.

Почала Лариса співати романси на вірші Ганни Чубач, Миколи Луківа. А згаданого вечора — і на вірші Наталки Баклой, Юлії Булаховської, Ніни Шаварської, Ганни Косів-Гуски, Станіслава Шевченка. Необхідну музичну панораму створювали композитори Тетяна Стаматі-Оленєва, Ольга Гурченко, Ольга Янушкевич, Ігор Якубовський.

Завершився вечір Лариси Недін бурхливими оплесками вдячних слухачів і численними букетами квітів. А ще побажаннями знову й знову чути її неповторні й дивовижні романси.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

Пелюстки троякої ружі

■ НА ЗДОБУТТЯ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ

Рецензія на книгу Марії Матіос «Солодка Даруся» (Львів, «Піраміда», 2004).

Не торкаючись попереднього доробку Марії Матіос (а це п'ять поетичних збірок і стільки ж прозових, перекладених численними мовами та відзначених літературними преміями), зазначимо, що її останнє видання — книга «Солодка Даруся» — явище не просто помітне, а визначне, самобутнє в сучасному, достатньо незугарному письменстві, орієнтованому здебільшого на базарні розкладки. Вона гостро модерна за стилем, належить до літератури, яка не затирається часом, в'яже новітнє мистецтво з класичними зразками в єдиний ланцюг, імення якому — тисячолітня українська література.

Довершеність естетики цього твору вимагає особливого відзначення.

Розглядаючи традиційну тему села, письменниця акцентує на його двоїстості: з одного боку, золоте коріння України, носій найважливіших рис ідентичності, ба незмінне у своїй консервативності, звичаєвості, «мужицькій культурі» — з другого, село зазнало чи не найбільших руйнацій і страждань протягом останнього століття. Чи зможе воно і надалі виконувати місію національного оберега України, чи ця функція поступово зникне безвісти? Ця двоїстість художньо виражена в самому образі буковинського села Черемошне, що має на протилежному боці річки (яка століттями слугувала кордоном) свого двійника з такою само назвою, від якого приходять горе й страждання.

Новітній підхід до традиційної теми вимагав абсолютно нових персонажів. Ними стали маргінальні типи сільської громади. Це ще молода жінка, яку називають солодкою Дарусею. Її в селі вважають несповна розуму, проте вона добріша й чистіша за багатьох своїх односельців і представників звироднілої влади. Вона несе страшний тягар німого страждання.

Єдина людина, котра поставилася до Дарусі з повагою і розумінням, — приблуда, чоловік без певного місця проживання Іван Цвичок. Втілюючи задум, письменниця створила особливий жанр, котрий визначила як «драму на три життя». Справді у творі поєднано епічний (розповідний) та драматичний (діалогізований) роди літератури. Книгу обрамлено діалогами односельців на філософсько-етичні теми, до оповіді вмонтовано коментарі, також діалогізовані, що пояснюють розуміння селянами грандіозних катаклізмів, свідками яких вони були.

У найскрутніші хвилини Дарусю рятують не лікарі й ліки (хоча сусіди, особливо Марія, допомагають у побуті), її вирятовують земля, річка, крижана вода, дерева, квіти, тварини. Язичництво сусідить на сторінках твору із християнством, воно — характерна риса людності цього регіону, що відзначав іще М. Коцюбинський. З ним приходять незабутні епізоди, переосмислення міфів, творення нових. Коли Даруся закопується в землю до самої шиї, згадується античний міф про героя Антея. Та як змаліло людство! Де його герої? Земля тепер рятує жертви сатанинської підступності, а не наділяє силою героїв.

Та найвиразнішим і найдовіренішим художнім засобом самовираження М. Матіос стала мова її твору. Ця мова — сама по собі витвір мистецтва, пелюстки троякої ружі, що зачудовують красою. Авторка сплела сучасну нормовану літературну мову з пишним, образним мовленням буковинців. М. Матіос перетворила мову рідного краю на окрасу твору, його квітування, його особливий шарм. Письменниця відкрила нові невичерпні джерела збагачення і поетизації нашого мовлення, достатньо зашкарублого в умовах комунікативно-інформаційного вибуху, що визначає точність та інформативність як найважливіші чинники. Мова Матіос містить також колосальну кількість інформації, закодованої в поетичних виразах та образах.

З мовним розкошуванням стикається і проблема збірного образу народу. Зазначимо одразу, народ у творі зображено неоднозначно, не так, як до того привчено читача класичної народницької літератури, де створено штамп народу як носія усіх мислимих чеснот. Даруся боїться не стихій природи, а людей.

І все ж, хоч би там що, картаючи й захоплюючись, іронізуючи й демонструючи людям їхні ж хиби та темряву, письменниця промовляє своє власне, високомистецьке й виболене слово, покликане одвічним, та мало здійсненним прагненням не лише українців, а й усіх мешканців Землі до людяності, тепла, затишку, відчуття того звичайного щастя, якого так не вистачає нині в багатьох душах і оселях.

Для чого ж було створено цей магічний, притягальний, розкішний текст, що стало поштовхом для його народин?

Якщо коротко, то пошук. Пошук взаємин історії і людини не лише у 30-70-х роках минулого століття. Гуманна і справедлива у своїй правоті письменниця безкомпромісно твердить: «Історія... ніколи не припиняє їхати колесами по людях». Цю тезу розвиває один із персонажів — «білий від старості чи від осілої на нього муки, завжди запопадливо усміхнений і незмінно рухливий власник млина та єдиної сільської олійні» мудрець і філософ Гершко: «... Колісниця їде — і людини не бачить. Переїде — і не спам'ятаєшся, що вже ні тебе нема, ні совісти твоєї, ні чести. Чоловік один, а колісниця кожного разу друга... Шкіра моя... чує: ця колісниця... не обмине ані німого, ані сліпого, ані християнина, ані іудея...»

Книга Марії Матіос «Солодка Даруся» — твір високої інтелектуальної, емоційної, мистецької напруги, довершений зразок сучасної прози, зрослий із надр народного життя, безумовно заслуговує на присудження йому найвищої літературної нагороди. Цей твір — один із найбільш гідних такої великої честі за останні десятиліття.

Юлія СОЛОД,
доцент Національного університету імені Т. Г. Шевченка.

■ ОТАКОЇ!

Фальшивомонетників взяли на гарячому

Одеса. У центрі міста під час спроби продати 4700 фальшивих доларів співробітники правоохоронних органів затримали двох 35-річних одеситів. Як виявилося, до міліцейських сітей потрапили не фальшивомонетники-одиночки, а члени злочинного угруповання, котре спеціалізується на виготовленні і збуті лжедоларів. Через день затримали ще дев'ятьох фальшивомонетників, четверо з яких — жителі Наддністрянщини. Під час обшуку в них вилучено 20 тисяч підроблених стодоларових купюр.

З'ясувалося також, що конфіскованну фальшиву «зелень» виготовляють в одній із країн близького зарубіжжя. Вилучені 35 тисяч фальшивих доларів — найбільша партія підроблених грошей, вилучених в Україні нинішнього року.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Врятувала сусіда і знепритомніла

Свого сусіда врятувала від смерті мешканка Макіївки Донецької області. Електроплитка з відкритою спіраллю, яку використовували для обігрівання приміщення, стала причиною пожежі у квартирі літнього чоловіка. Сусідка почула запах диму й одразу зателефонувала рятувальникам. Поки поспішала пожежна команда, дівчина сама зайшла до заповненої димом квартири. Схопивши непритомного сусіда, потягла його до виходу. Але по дорозі знепритомніла. Потерпілих виявили пожежники. Обох доставили до лікарні.

Ліна КУЩ.

На знімку: донецькі рятувальники за роботою.

Фото Центру пропаганди головного управління МНС України в Донецькій області.

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі № 43/21 від 27.01.2005 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «ФАКТОРІЯ» (адреса: 04128, м. Київ, вул. Ак. Туполєва, 1-Б, код ЄДРПОУ 32312410), рах. 26004013353531 в Подільському відділенні КМФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 322012, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Бабич Світлану Вікторівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі № 43/100 від 03.02.2005 р. визнав банкрутом приватне підприємство «Марсель Центр» (адреса: 02217, Україна, м. Київ, вул. Теодора Драйзера, 6, код ЄДРПОУ 32913719), рах. 260063644 в АКБ «Легбанк» м. Київ, МФО 300056, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лунькову Світлану Іванівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі № 43/101 від 03.02.2005 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Восток-Сервіс» (адреса: 04070, Україна, м. Київ, вул. Фролівська, 9-11, код ЄДРПОУ 32251416), рах. 26002100695001 в ЗАТ «АЛЬФА-БАНК» м. Київ, МФО 300346, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лунькову Світлану Іванівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Постановою Господарського суду Харківської області № 25/88-04 від 27 січня 2005 року Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Ольховатка», код 00707455, зареєстроване Великобурлуцькою районною державною адміністрацією № Ю0010033 від 17.01.2000 р. за адресою: вул. Синько, 7, Харківська область, Великобурлуцький район, с. Ольховатка - визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Фролов Олександр Васильович (ліцензія № АА779260 від 16.09.04 р.), адреса: м. Харків, вул. С. Єсеніна, буд. 11, кв.13.

Господарський суд міста м. Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі № 43/102 від 03.02.2005 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «СВІП» (адреса: 02094, м. Київ, вул. Братиславська, 14-Б, код ЄДРПОУ 31246269), рах. 260023001652 в другій Київській філії АТ ВАБанк, МФО 320519, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лунькову Світлану Іванівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі № 43/20 від 27.01.2005 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «ЕКСІМГАЗТРЕЙД» (адреса: 01133, м. Київ, вул. Ком. Каменева, 2, код ЄДРПОУ 31866307), рах. 26008016420037 в КФ АКІБ «УкрСіббанк» м. Києва, МФО 300733, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лунькову Світлану Іванівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Полтавська Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» організовує публічні торги (аукціон) з продажу акцій, цінних паперів та корпоративних прав, що належать ТОВ «Виробничо-торгівельна фірма «Житниця», яке знаходиться за адресою: Полтавська обл., м. Кременчук, вул. 1905 року, буд. 21.

Лот № 1. Акції ВАТ «Полтавський хлібокомбінат» у кількості - 182033 шт., на суму - 9101,65 грн. Акції «Полтаварибгоспу» (м. Глобино) у кількості - 211694 шт., на суму - 52923,50 грн.

Корпоративні права: агрофірми «Нива» (с. Стукалівка Гребінківський р-н) - 60% статутн. фонду на суму 67860,00 грн.; Кременчуцького хлібокомбінату (с. Омельник, Кременчуцький р-н) - 70% статутного фонду на суму - 8260,00 грн.; агрофірми «Відродження» (м. Кременчук) - 60% статутн. фонду на суму 13800,00 грн.; агрофірми «Мрія» (м. Гребінка) - 60% статут. фонду на суму - 46099,00 грн.; ТОВ «Чутово-Браун» (м. Чутове) - 43% статут. фонду на суму - 447062,00 грн.

Початкова ціна, складає 80000,00 (вісімдесят тисяч) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ. Гарантійний внесок для участі у публічних торгах складає 4000,00 (чотири тисячі) грн. 00 коп.

Лот № 2. Векселі ПП «ЮТА» (с. Озера, Світловодський р-н, Кіровоградська область) у кількості 40 шт. на суму - 4743402,00 грн.; ТОВ «Миргородські зорі» (с. Марченки, Миргородський р-н) у кількості 1 шт., на суму 3022,97 грн.

Початкова ціна складає 90000,00 (дев'яносто тисяч) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ. Гарантійний внесок для участі у публічних торгах складає 4500,00 (чотири тисячі п'ятсот) грн. 00 коп.

Лот № 3. Дебіторська заборгованість ТОВ «ВТФ «Житниця», м. Кременчук на суму - 1195579,03 грн.

Початкова ціна складає 5000,00 (п'ять тисяч) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ. Гарантійний внесок для участі у публічних торгах складає 250,00 (двісті п'ятдесят) грн. 00 коп.

Реєстраційний внесок для участі у публічних торгах складає 17 (сімнадцять) грн.

Заяви на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються службою організації торгів до 11.03.2005 р. за адресою: м. Полтава, Майдан Незалежності, 1Б, кім. 18, години праці з 9.00 до 17.00, телефон: 50-80-67, 50-80-66.

Гарантійні внески приймаються на р/р № 26004110142819 у ПОФ АППБ «Аваль», МФО 331605, ЗКПО 26252785 до 11.03.2005 р. Реєстраційні внески приймаються на р/р № 26003100142819 у ПОФ АППБ «Аваль», МФО 331605, ЗКПО 26252785 до 11.03.2005 р.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 15.03.2005 р. о 10-00 за адресою: м. Полтава, майдан Незалежності, 1-Б, актовий зал.

До уваги акціонерів ЗАТ «Інвестор-Атіка»!

Закрите акціонерне товариство «Інвестор-Атіка» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів. Дата проведення 08 квітня 2005 року. Збори проходитимуть за адресою: м. Харків, вул. Сумська, 128-А. Початок зборів о 17.00. Реєстрація учасників з 16.00 до 17.00 за місцем проведення зборів.

Порядок денний.

1. Затвердження річного фінансового звіту та балансу за 2004 рік.
2. Обрання голови та членів спостережної ради товариства.
3. Звіт ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність товариства у 2004 році.
4. Розподіл прибутку за 2004 рік та виплата дивідендів.

Для участі у зборах акціонерам потрібно мати документ, що посвідчує особу (паспорт).

Довідки за тел. (0572) 544-661.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 25.01.2005 р. у справі № Б26/96/03 визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Дніпродзержинський завод по виготовленню спеціальних конструкцій» (51914, м. Дніпродзержинськ, Західний проїзд, 2, ЄДРПОУ 00108826) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатор - Чикільдін Олександр Миколайович, ліцензія АА № 249794, адреса: 51914, м. Дніпродзержинськ, Західний проїзд, 2.

Господарський суд Полтавської області, 36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1, постановою по справі 10/85 від 16.11.2004 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю виробнича комерційна компанія «Украгропромторг» (36000, м. Полтава, вул. Рози Люксембург, 3; код ЄДРПОУ 30601638, р/р 260042000167 в ПФ ВКБ «Правекс-банк», МФО 331735) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лазарєва Федора Едуардовича, ліцензія № АА 250286 від 29.01.2002 р., адреса: 36039, м. Полтава, вул. Рози Люксембург, 36.

Господарським судом Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) 14.12.2004 р. порушено провадження у справі № Б-3/345 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Надвірнянський лісокомбінат» (78400, Івано-Франківська обл., м. Надвірна, вул. Соборна, 163, рахунок № 26009420053002, в Надвірнянському ТВБВ АКАПБ «Україна», м. Івано-Франківськ, МФО 336365, ЄДРПОУ 00274358). Розпорядником майна призначено Швеця О. Я. (ліцензія серія АА № 315442, що прож. за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, 149, кв.26).

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 14.12.2004 р. порушив справу № Б-19/97-04 про банкрутство Південного торговельно-виробничого державного підприємства «Желдорресторан» (ЄДРПОУ 01551156, місцезнаходження: вул. Червоноармійська, 7, м. Харків, 61052; банківські реквізити: п/р 26004000287 в Харківській філії АБ «Експрес-Банк», МФО 350716).

Розпорядником майна призначено Ямпольського Юрія Олександровича (ліцензія серія АА № 419258 від 28.10.2002 р.).

Заяви кредиторів та документи приймаються протягом 30 днів від публікації цього оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП «Краматорське АТП 11477» ВАТ «Донецькавтотранс», повідомляють про проведення аукціонів з продажу активів. На аукціони виставляються активи **ДП «Краматорське АТП 11477» ВАТ «Донецькавтотранс»**, які розташовані за адресою: м. Краматорськ, вул. Орджонікідзе,8: 1. Автомобіль ГАЗ 2411, 1992р., початкова ціна продажу - 2403,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 120,15 грн. 2. Автомобіль ЗИЛ 130 В-1, 1986р., початкова ціна продажу - 1585,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 79,25 грн. 3. Автомобіль ЗИЛ 431610, 1992р., початкова ціна продажу - 4234,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 211,70 грн. 4. Автомобіль ЗИЛ 441510, 1992р., початкова ціна продажу - 5284,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 264,20 грн. 5. Автомобіль ЗИЛ 441510, 1987р., початкова ціна продажу - 3288,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 164,40 грн. 6. Автомобіль ЗИЛ 441510, 1987р., початкова ціна продажу - 2466,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 123,30 грн. 7. Автомобіль КАМАЗ 5320, 1988р., початкова ціна продажу - 8295,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 414,75 грн. 8. Автомобіль МАЗ 5429, 1988р., початкова ціна продажу - 5697,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 284,85 грн. 9. П/причеп АЛКА Н-13, 1985р., початкова ціна продажу - 2850,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 142,50 грн. 10. П/причеп К 4АМГ, 1997р., початкова ціна продажу - 23940,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1197,00 грн. 11. П/причеп ТЦ 11, 1984р., початкова ціна продажу 2394,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 119,70 грн. 12. П/причеп ОДАЗ 885, 1975р., початкова ціна продажу-930,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 46,50 грн. 13. Причеп СЗАП 8352, 1990р., початкова ціна продажу - 3800,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 190,00 грн. 14. Причеп ПЦ 6,4 8428, 1991р., початкова ціна продажу - 2052,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 102,60 грн. 15. Причеп 1-Р-3, 1965р., початкова ціна продажу - 384,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 19,20 грн. 16. Автомобіль ГАЗ 3307, 1993р., початкова ціна продажу - 2171,79 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 108,59 грн. 17. Автомобіль ГАЗ 5228 ГЗСА, 1987р., початкова ціна продажу - 944,94 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 47,25 грн. 18. Автомобіль ГАЗ 5228, 1987р., початкова ціна продажу - 944,94 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 47,25 грн. 19. Автомобіль ГАЗ 5327 ГЗСА, 1986р., початкова ціна продажу - 1331,27 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 66,56 грн. 20. Автомобіль ЗИЛ ММЗ 554М, 1991р., початкова ціна продажу - 1644,41 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 82,22 грн. 21. Автомобіль ЗИЛ 4331, 1991р., початкова ціна продажу - 4228,73 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 211,44 грн. 22. Автомобіль ЗИЛ 4331, 1991р., початкова ціна продажу - 4019,90 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 201,00 грн. 23. Автомобіль КАМАЗ 5320, 1984р., початкова ціна продажу - 6812,96 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 340,65 грн. 24. Автомобіль КАМАЗ 5320, 1984р., початкова ціна продажу - 7047,89 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок -352,39 грн. 25. Автомобіль КАМАЗ 5320, 1985р., початкова ціна продажу - 8144,22 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 407,21 грн. 26. Автомобіль КАМАЗ 5410, 1987р., початкова ціна продажу - 7517,75 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 375,89 грн. 27. Автомобіль КАМАЗ 5320, 1988р., початкова ціна продажу - 8300,84 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 415,04 грн. 28. Автомобіль КАМАЗ 5320, 1988р., початкова ціна продажу - 5628,48 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 281,42 грн. 29. Автомобіль КАМАЗ 5410, 1987р., початкова ціна продажу - 6072,84 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 303,64 грн. 30. Автомобіль КАМАЗ 5410, 1987р., початкова ціна продажу - 5924,72 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 296,24 грн. 31. Причеп ТЦ-11, 1985р., початкова ціна продажу - 3778,52 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 188,93 грн. 32. Причеп ТЦ-13, 1988р., початкова ціна продажу - 4534,22 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 226,71 грн. 33. Причеп ГКБ 8350, 1984р., початкова ціна продажу - 1864,08 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 93,20 грн. 34. Причеп ГКБ 8350, 1989р., початкова ціна продажу - 2185,24 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 109,26 грн. 35. Причеп ГКБ 8350, 1989р., початкова ціна продажу - 2185,24 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 109,26 грн. 36. Причеп ГКБ 8350, 1989р., початкова ціна продажу - 2185,24 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 109,26 грн. 37. Причеп ГКБ 8352, 1990р., початкова ціна продажу - 2241,92 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 112,10 грн. Транспортні засоби непридатні для подальшого використання (під розборку): 38. П/причеп К-1040-27, початкова ціна продажу-3810,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок -190,50 грн. 39. П/причеп К-1040-27, початкова ціна продажу-3810,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 190,50 грн. 40. П/причеп К-1040-27, початкова ціна продажу-3810,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 190,50 грн. 41. П/причеп К-4-АМГ, початкова ціна продажу-3595,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 179,75 грн. 42. П/причеп К-4-АМГ, початкова ціна продажу-3595,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 179,75 грн. 43. П/причеп К-4-АМГ, початкова ціна продажу-3595,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 179,75 грн. 44. Списаний автотранспорт, вузли та агрегати, бочки для ПММ та фарби, металеві елементи контейнерів, початкова ціна продажу-5665,00 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 283,25 грн. З фіксованими умовами та технічною характеристика можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховується на р/р 26008274107001 в ФКБ «Приватбанк» м. Краматорськ, МФО 335548, ОКПО 25340553, Універсальної біржі «Примус». Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації в газеті по 13 березня 2005р. включно. Аукціон відбудуться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 17 березня 2005р. об 1100 по автотранспорту на Універсальної біржі «Примус» за адресою: м. Краматорськ, вул. Шкадинова, 20. Переможець аукціону на підставі протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП «Краматорське АТП 11477» ВАТ «Донецькавтотранс». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. internet. dn. ua

Повідомлення

12 квітня 2005 року о 7 годині в актовому залі гастроному «Москва» (83000, м. Донецьк-00, вул. Артема, б. 71) відбудуться загальні збори акціонерів закритого акціонерного товариства «Київська Русь».

Порядок денний:

1. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2004 рік.
2. Звіт ревізійної комісії Товариства.
3. Вибори членів Правління Товариства.
4. Вибори Голови правління Товариства.
5. Про довибори члена ревізійної комісії Товариства.

Тел. для довідок: 338-11-13.

Правління.

ПП «ВОЛЕС» (ЄДРПОУ 32377572)
повідомляє про свою ліквідацію.
Претензії надсилати на т./ф. (044) 552-60-69.

Постановою Господарського суду Харківської області від 01 листопада 2004 р. по справі №Б-24/58-04 відрите акціонерне товариство «Куп'янський м'ясокомбінат» 63702, м. Куп'янськ, Харківська обл., вул. Дзержинського, 56, код ЗКПО 00444197 визнано банкрутом, розпочата ліквідаційна процедура.

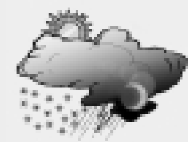
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Панасюка Івана Вікторовича, ліцензія АА № 779162 від 21.07.2004 р., адреса: 61098, м. Харків, вул. Полтавський Шлях, 154, кв.84, тел. (057) 7575972.

Господарський суд міста Києва,
01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б,

Постановою по справі № 43/103 від 03.02.2005 р. визнав банкрутом приватне підприємство «Каравелла-2000» (адреса: 04116, м. Київ, вул. Шолуденка, буд. 31-а, кв. 38, код ЄДРПОУ 31732365), рахунок 26006303827901 в Лівобережному ФАКБ «ТАС-Комерцбанку». МФО 300971, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лунькову Світлану Іванівну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Тепле й вологе повітря, що надходитиме з Середземного моря, зумовить на території України 16 лютого опади у вигляді мокрого снігу та дощу. Температура вночі від 2 градусів морозу до 3 тепла, вдень 0—5 тепла, у південній частині до плюс 10, ***повідомляє синоптик Українського гідрометцентру Людмила ГУМАНЕНКО.***

І в Америці Лисогор — чемпіон!

Плавання. Нью-Йорк. Етап Кубка світу. Наш Олег Лисогор блискуче виступає на третьому поспіль етапі цих престижних змагань. І цього разу він виграв дистанції 50 і 100 метрів брасом. На 100-метровій комплексом Рік Ніїтлінг з ПАР установив світовий рекорд — 51,52 секунди.

«Шальке-04» наздоганяє лідера

Футбол. Клуб «Шальке-04» із Гельзенкірхена — суперник нашого «Шахтаря» в 1/16 фіналу Кубка УЄФА — виграв у черговому турі чемпіонату Німеччини у «Вольфсбурга» (3:0) і наздогнав лідера — «Баварію». Тепер мюнхенці з гельзенкірхенцями мають по 41 очку. А от «Вільярреал», котрий в четвер зустрінеться з «Динамо» в Києві, після лунких перемог у чемпіонаті Іспанії поступився «Севільї» на її полі — 1:2.

Україна — у світовому клубі

Визначилися учасники молодіжного чемпіонату світу 2005 року, що проходитиме з 10 червня по 2 липня у Нідерландах.

Азія (AFC): Корея, Китай, Японія, Сирія; **Африка (CAF):** Нігерія, Єгипет, Бенін, Марокко; **Північна Америка (CONMEBOL):** Колумбія, Бразилія, Аргентина, Чилі; **Південна Америка (CONCACAF):** США, Панама, Канада, Гондурас; **Океанія (OFC):** Австралія; **Європа (UEFA):** Іспанія, Туреччина, Україна, Швейцарія, Італія, Німеччина; **Країна-організатор:** Нідерланди.

Наша перемога на користь… казахів

Хокей. Клагенфурт (Австрія). Олімпійський відбірковий турнір. Україна—Казахстан. 1:2 (після цього матчу про завершення кар'єри у збірній заявив її багаторічний капітан Валерій Ширяєв). Австрія—Франція. 1:1. Казахстан—Франція. 1:0. Збірна України в останньому турі грюкнула дверима, обігравши господарів турніру австрійців — 4:3. А до Турина поїде збірна Казахстану, яка стала першою, — 4 очки, Австрія і Франція — по 3, Україна — 2.

Рекорд і «Шкода» за нього…

Легка атлетика. Рекорд світу у стрибках із жердиною серед жінок для закритих приміщень встановлено в суботу в Донецьку на міжнародному турнірі «Зірки жердини». Росіянка Олена Ісинбаєва подолала планку на висоті 4 метри 87 сантиметрів. Рік тому на цьому ж турнірі легкоатлетка також стала автором світового рекорду — тоді він становив 4 метри 83 сантиметри. Нині за це отримала приз — автомобіль «Шкода».

Олімпійську чемпіонку Афін, яку вже встигли охрестити «Бубкою у спідниці», небезпідставно вважали фавориткою змагань. Конкуренцію їй склали спортсменки із Польщі Анна Роговська та Моніка Пирек, які посіли відповідно друге і третє місця. Причому Анна, стрибнувши на 4 метри 75 сантиметрів, встановила національний рекорд. Не зовсім вдало виступила українка Анжела Балахонова — вона завершила боротьбу на висоті 4,20. На 20 сантиметрів вище стрибнула донечанка Наталія Кущ. Уперше до Донецька прилетіла олімпійська чемпіонка Сіднея Стейсі Драгіла. Вболівальники навперебій фотографувалися зі знаменитою американкою, яка, втім, була не в кращій формі і продемонструвала результат лише 4,50.

Серед чоловіків перше місце із результатом 5 метрів 95 сантиметрів (кращий результат сезону) посів американець Дерек Майлз, який два роки поспіль був третім на турнірі. Розчарував прихильників торішній переможець турніру італієць Джузеппе Джибіліско, який рано вибув із боротьби за місце на п'єдесталі. Другим став росіянин Ігор Павлов, третім — донецький легкоатлет Денис Юрченко. Обидва взяли висоту 5,80, однак українець — із другої спроби.

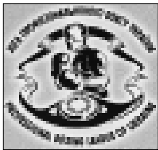
— Турнір «Зірки жердини» має значення не лише для України, а й для розвитку легкої атлетики у світі, — відзначив на прес-конференції олімпійський чемпіон, багаторазовий рекордсмен світу Сергій Бубка. — Мені дуже приємно, що ми багато зробили для розвитку стрибків із жердиною за останні п'ятнадцять-двадцять років.

Ліна КУЩ.

На знімку: Олена Ісинбаєва.

Історична подія у «Фрідомі»

Бокс. Один із найяскравіших і найдосвідченіших українських боксерів важковаговик (90,7 кг) Олександр Гуров (Київ/Маріуполь, п'ятиразовий чемпіон Європи, інтерконтинентальний чемпіон за версіями WBA та IBF) виборов звання чемпіона України серед професіоналів. Він у другому раунді нокаутував киянина Володимира Савкова.

Ще один поєдинок, у якому на кону стояв титул найсильнішого боксера країни, відбувся в напівважкій категорії (79,3 кг), де Юрій Барашьян із Феодосії у шостому раунді технічним нокаутом виграв у Василя Кондора зі Львова.

Варто відзначити рейтинговий бій у цій самій вазі, де знаний майстер у любительському боксі В'ячеслав Узєлков (Вінниця, фіналіст Кубка світу, призер чемпіонатів світу та Європи) і в професіональному почав помітно. Вже в першому раунді нокаутував киянина Різвана Магомедова.

У красивому поєдинку (76,2 кг) Віктор Зінов'єв з Кривого Рогу (чемпіон світу та Європи серед кадетів) за очками виграв у харків'янина Павла Сукманського.

Рівним і гострим видався поєдинок у вазі 63,5 кг між технічними і перспективними боксерами — киянином Артаком Цироняном і харків'янином Сергієм Федченком. Столичний спортсмен тривалий час не тренувався і не брав участі у змаганнях. А перед цим боєм хворів на грип. Це й дало змогу з невеликою перевагою за очками виграти Федченкові.

Свого часу тричі на любительському ринзі (вага 72,5 кг) Дмитро Мадулу з Боярки (Київська область) перемагав киянина Максима Бурсака (Київ). А от в рингі «профі» Максим узяв реванш (за очками). Хлопцям лише по двадцять років, і все спортивне життя у них попереду.

Ще два поєдинки завершилися так: Володимир Боровський з Вінниці (69,5 кг) за очками переміг Георгія Ісакова (Харків), а досвідчений ветеран ліги, киянин Рахім Мінгалєєв і Олександр Антонов з Коростеня (Житомирська область) розійшлися миром — нічия.

Події, про які розповідаємо, відбувалися недільного вечора у столичному концерт-холі «Фрідом».

— Це перший в історії чемпіонат України з боксу серед професіоналів, — прокоментував для «Голосу України» президент Національної ліги професіонального боксу України (НЛПБУ), народний депутат **Микола ЛІСІН**. — Перший млинець виявився духмяним і смачним. Гадаю, що глядачі залишилися задоволені. І надалі прагнутимемо піднімати планку наших турнірів. А чемпіонати країни розігруватимуться в усіх категоріях і матимуть величезну популярність.

А перший віце-президент і головний тренер НЛПБУ **Михайло ЗАВ'ЯЛОВ** додав до сказаного:

— Уже 24 лютого Олександр Гуров у київському Палаці спорту битиметься за титул інтерконтинентального чемпіона за версією WBA з боксером з Фінляндії Алленом Гонфорсом. Цей поєдинок буде центральним у програмі великого свята професіонального боксу, який спільно організовують НЛПБУ та «Національ бокс промоушен»...

На знімках: переможний удар Олександра Гурова **(праворуч)**; чемпіон країни-2005 — Юрій Барашьян.

Фото Володимира РАСНЕРА.

На полі суперника…

Футбол. Уже зовсім мало часу залишилося до перших матчів 1/16 фіналу Кубка УЄФА. Завтра донецький «Шахтар» вдома зіграє з німецьким клубом «Шальке-04» (Гельзенкірхен), а «Дніпро» в Белграді поміряється силами з «Партизаном». Наступного дня «Динамо» на своєму стадіоні зустрічатиметься з іспанським «Вільярреалом». До речі, чемпіон України в ці дні готується в Іспанії.

— На жаль, погодні умови не дали нам змоги продовжити підготовку вдома, тому вирушили на Піренеї, — поділився з нами перед відльотом тренер динамівців **Йожеф САБО**. — Там працюватимемо до 16 лютого і вестимемо цілеспрямовану підготовку до поєдинку з «Вільярреалом». Хоча перший матч у нас домашній, але ми з іспанцями перебуватимемо в рівних умовах, бо прилетімо до Києва напередодні зустрічі. І переваги, як господарі, не матимемо. Як і наші гості, самі знайомитимемося з полем...

…І вдома

Тепер надворі — не літо. Сніг, мороз... Умови надзвичайні. Як динамівську арену готують до матчу? Про це кореспондентові «Голосу України» розповів заступник директора стадіону «Динамо» ім. В. Лобановського **Анатолій КОЛОША**.

— Доклали весь досвід та знання, щоб усе було на належному рівні, — розповідає Анатолій Якович. — Ще 25 січня ми внесли в газон 400 кілограмів нами розроблених і виготовлених добрив. Ввімкнули підігрів. Потім випав великий сніг завтовшки в сорок сантиметрів! Але завдяки доброму дренажу і підігріву снігова ковдра зменшилася до п'яти сантиметрів.

Після того вкрили поле спеціальною агротканиною українського виробництва. Вона пропускає світло, вологу й повітря, зберігаючи при цьому тепло. Утворюється закритий простір з оптимальним мікрокліматом для прискореного росту трави. До поєдинку накриття захищатиме траву від снігу та морозу. Знімемо його за день до гри, перед тренуванням «Вільярреалу». А зранку 17 лютого інспектор зустрічі має прийняти стадіон, дати «добро» на проведення матчу.

— Ви казали про досвід підготовки. Коли востаннє опинялися в такій ситуації?

— Кілька років тому динамівці в січні грали товариський поєдинок. Учасники були задоволені полем. 1995 року за складних погодних умов на нашому стадіоні відбулася гра молодіжних збірних України та Італії. Через сильний снігопад початок навіть затримали на 15 хвилин. І тоді не було жодних нарікань на газон. До речі, наші хлопці перемогли італійців.

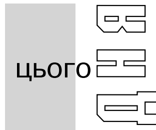
— А який стан поля тепер?

— Добрий. Температура на глибині 15 сантиметрів, де коренева система трави, — 12 градусів вище нуля, а на поверхні — плюс два. Трава зелена, за якістю не поступається вересневому аналогу.

— А трибуни?..

— Територію стадіону очищено від снігу. Все готове до прийому глядачів. Могли б завадити лише сильні морози, але їх час, як на мене, вже минув. Синоптики опадів не передбачають, а температуру прогнозують близько п'яти градусів нижче нуля...

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

15 ЛЮТОГО

■ 1866 р. Народився літературознавець та історик Гнат Житецький. Один із засновників Всенародної бібліотеки України при ВУАН (нині — ЦНБ ім. Вернадського). ■ 1914 р. У Києві при судовій палаті створено Кабінет наукової судової експертизи. ■ 1918 р. У Західно-Українській Народній Республіці прийнято закон про державний статус української мови. ■ 1922 р. У Гаазі відбулася перша сесія постійно діючого Міжнародного Суду. ■ 1947 р. В СРСР вийшов указ про заборону шлюбів між радянськими громадянами та іноземцями. (Скасовано 1953-го.)

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 32

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 50

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 579

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos